

CZASOPISMO UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

WIEŚCI

AKADEMICKIE

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

LISTOPAD 2019
NR 7-9 (250-252)

ISSN 1429-3064

Jubileuszowe nowości wydawnicze

W roku obchodów 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych ukazały się książki jubileuszowe Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii (pod red. Stanisława Kozłowskiego) oraz Wydziału Leśnego (pod red. Małgorzaty Mańki)

W NUMERZE:

○ Obchody 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych (<i>Iwona Cieślak i Ewa Strycka</i>)	2
○ <i>Gaudeamus</i> zabrzmiało na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (<i>Iwona Cieślak i Ewa Strycka</i>)	4
○ Powołanie prorektorów i dziekanów (<i>Iwona Cieślak</i>)	6
SUKCESY NAUKOWE	
• „Małe granty” – dziesięciu naukowców UPP beneficjentami konkursu MINIATURA 2 (<i>Paulina Jankowska</i>)	8
SUKCESY MŁODYCH NAUKOWCÓW	
• Doktor hab. Marek Skrzypski z WMWZ UPP powołany do Akademii Młodych Uczonych PAN (<i>Iwona Cieślak</i>)	9
• Doktor Marcin Pszczoła zwycięzcą EAAP Young Scientist Award 2019 (<i>Iwona Cieślak</i>)	9
• Doktorantka WMWZ UPP stypendystką Miasta Poznania (<i>ic</i>)	9
SUKCESY NASZYCH STUDENTÓW	
• Diamentowy Grant dla studentki UPP (<i>Iwona Cieślak i Ewa Strycka</i>)	10
• Laureaci sesji studenckich kół naukowych UPP odebrali nagrody (<i>ic</i>)	10
○ „Uniwersytety w poszukiwaniu doskonałości”. Konferencja naukowa odbyta w ramach obchodów 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego (<i>Andrzej Dubas</i>)	11
NOWE INWESTYCJE	
• Otwarcie innowacyjnej biogazowni w Przybrodzie (<i>Iwona Cieślak</i>)	12
WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA	
• Pogłębianie współpracy z chińskim Northwest A&F University (<i>Dział Marketingu i Komunikacji UPP</i>)	14
• Nowy Jedwabny Szlak na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (<i>Iwona Cieślak</i>)	15
• Z wizytą w Henan Agricultural University (Zhengzhou, Chiny) (<i>Klaudia Borowiak, Marta Lisiak, Paweł Strzeński</i>)	16
• Rolnictwo w Argentynie (<i>Xia Xianzong, Anna Galczyńska i Roman Hołubowicz</i>)	18
WIEŚCI Z ZAKŁADÓW DOŚWIADCZALNYCH	
• Dożynki Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (<i>Iwona Cieślak</i>)	20
○ Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu podczas europejskiej Nocy Naukowców 2019 (<i>Urszula Mojsiej</i>)	22
JUBILEUSZE	
• Podwójny jubileusz prof. dr. hab. Piotra Golińskiego oraz otwarcie wyremontowanego budynku Katedry Chemii (<i>Iwona Cieślak</i>)	26
○ Podziękowanie dla pracowników odchodzących na emeryturę (<i>Iwona Cieślak</i>)	27
○ Pokłosie pierwszej ogólnopolskiej konferencji „W służbie ludziom i przyrodzie – działalność patriotyczna i społeczno-przyrodnicza myśliwych i leśników” (<i>Jerzy Wiśniewski</i>)	28
○ Deklaracja społecznej odpowiedzialności uczelni podpisana (<i>Magdalena Kozera-Kowalska</i>)	29
○ Konferencja naukowo-warsztatowa „Hortiterapia jako element wspomagający leczenie tradycyjne” – część warsztatowa (<i>Jolanta Lisiecka i Anna Golcz</i>)	30
○ Trzecie Międzynarodowe Forum Logistyki w Gospodarce Żywnościowej (<i>Magdalena Kozera-Kowalska</i>)	32
○ Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu rozpoczął współpracę z PGE Energia Odnawialna (<i>Iwona Cieślak</i>)	33
○ XXIV Sesja Naukowa Sekcji Młodej Kadry Naukowej PTTŻ – VII International Session of Young Scientific Staff „Żywność – wczoraj, dziś i na zdrowe jutro”	34
○ (<i>Monika Fedko, Jakub Kurek, Oskar Szczepaniak</i>)	34
WSPOMNIENIA	
• Docent dr inż. Feliks Polcyn (1926–2019) (<i>Jerzy Świgoń</i>)	35
NIE DALEKO PADA JABŁKO OD JABŁONI	
• Profesorowie Jerzakowie (<i>Jerzy Lorych i Tomasz Szwaczkowski</i>)	36
NIE SAMĄ NAUKĄ ŻYJE STUDENT	
• Finał konkursu WTD „Zbuduj rower z drewna” (<i>Iwona Cieślak</i>)	38
○ Warsztaty „Mood for Wood” w Ogrodzie Dendrologicznym Wydziału Leśnego UPP (<i>Dział Marketingu i Komunikacji</i>)	39
○ Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu na Poznańskim Salonie Maturzystów (<i>Dział Marketingu i Komunikacji UPP</i>)	40
WIEŚCI Z CENTRUM KULTURY STUDENCKIEJ	
• Koncert Jubileuszowy z okazji 25-lecia działalności artystycznej Chóru Akademickiego „Coro Da Camera” (<i>Barbara Dąbrowska-Sińska</i>)	41
WIEŚCI Z CENTRUM KULTURY FIZYCZNEJ	
• Dokonania naszych sportowców (<i>Karolina Dopierała</i>)	42
STARE WARCIAŃSKIE POCZTÓWKI PROFESORA BOGDANA J. WOSIEWICZA	
• Co po Warcie pływało? (<i>Bogdan J. Wosiewicz</i>)	45
WIEŚCI Z KOŁA PTTK	
• Pięćdziesiąty raz w nieznanie (<i>Jerzy Świgoń</i>)	47

WIEŚCI AKADEMICKIE

dwumiesięcznik

Wydawca:

Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

Przewodniczący Rady Programowej:

Krzysztof Szoszkiewicz

Członkowie Rady Programowej:

Dorota Swędrzyńska,
Dorota Wrońska-Pilarek,
Paweł Maćkowiak,
Edward Roszyk, Hanna Piekarska-Boniecka,
Dorota Piasecka-Kwiatkowska,
Emilia Wytykowska-Sroka,
Jakub Hadyński, Krzysztof Dudek,
Emilia Zawieja

Redaktor naczelna:

Ewa Strycka
4est@up.poznan.pl

Adres redakcji:

60-693 Poznań, ul. Witosa 45
tel. 618 48 77 80
tel. kom. 502 19 82 46

Wersja elektroniczna:

www.au.poznan.pl
www.up.poznan.pl

Skład i łamanie:

SCRIPTOR s.c.

Druk:

Zakład Graficzny
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Poznaniu

Korekta:

Lidia Golik

Fotografie na okładce:

Na pierwszej stronie: Władysław Danielewicz
na drugiej: Scriptor s.c.
na trzeciej: Andrzej Matuszewski i Jerzy Świgoń
na czwartej: Biuro Rektora UPP

Redakcja stara się zwracać materiały niezamówione i zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów. Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń. Za treść merytoryczną artykułów odpowiadają autorzy.

Fot. Krystyna Madejska-Pawlak

Obchody 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych¹

Z doświadczeniem i pasją w przyszłość” – to hasło przewodnie jubileuszu 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych, który obchodziliśmy w czerwcu 2019 r. Wydział Rolniczo-Leśny powstał jako czwarty na ówczesnym Uniwersytecie Poznańskim, obok Wydziałów: Filozoficznego, Prawnego (później Prawno-Ekonomicznego) i Lekarskiego. Ogólnouczelniane uroczystości jubileuszowe z tej okazji odbyły się na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu 13 i 14 czerwca 2019 r.

Zanim jednak nasza uczelnia w 2019 r. przystąpiła do centralnych obchodów 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych, ponad pół roku wcześniej odbyło się uroczyste posiedzenie Rad Wydziałów Rolnictwa i Bioinżynierii oraz Leśnego, inaugurujące rok Jubileuszu. Władze rektorskie, dziekańskie oraz zaproszeni goście spotkali się 5 października 2018 r. w sali wykładowej Biocentrum. Tam nastąpiło uroczyste powitanie, a następnie głos zabrał JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul oraz dziekani: prof. dr hab. Anna Kryszak (WRB) i prof. dr hab. Piotr Łakomy (WL).

¹ Z przyczyn niezależnych od redakcji zapowiadany od wielu miesięcy numer specjalny „Więści Akademickich”, podsumowujący obchody 100-lecia studiów rolniczo-leśnych w Poznaniu, nie zostanie wydany. W niniejszym numerze naszego czasopisma przedstawiamy – bardzo skrótowo – najważniejsze informacje na temat obchodów tego jubileuszu, głównie odbywających się na terenie naszej uczelni. Pozostałe materiały, skrzętnie zbierane przez ostatni rok, redakcja „Więści” przekaże osobom, które przygotowują folder skupiający opis wszystkich wydarzeń związanych z obchodami 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych w Poznaniu. (es)

Po immatrykulacji niezwykle interesujący wykład na temat „Historii studiów rolniczo-leśnych w poznańskim ośrodku akademickim” zaprezentowała prof. dr hab. Małgorzata Mańka, czł. koresp. PAN, ilustrując swój przekaz słownymi ciekawymi, niekiedy mało znanymi fotografiami z epoki. Kolejnym punktem programu było odnowienie dyplomów ukończenia studiów oraz barwny wykład prof. dr hab. Grzegorza Skrzypczaka „Postęp w naukach rolniczo-leśnych – wyzwanie dla nauczających”. Na zakończenie uroczystości wręczono medale okolicznościowe wybite z okazji 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych, odśpiewano *Gaudeamus igitur* oraz udano się na spotkanie okolicznościowe.

Również w 2018 r. na zaproszenie proboszcza sołackiej parafii św. Jana Marii Vianneya – ks. Bogdana Reformata – odbyła się msza św. „łącząca [...] parafialne świętowanie [90-lecia istnienia świątyni – przyp. ES] z uroczystością, jaką jest dla Uniwersytetu Przyrodniczego inauguracja [...] nowego roku akademickiego 2018/2019, rozpoczynająca przygotowania do świętowania 100-lecia powstania Uniwersytetu Poznańskiego, w strukturach którego funkcjonował jako Wydział Rolniczo-Leśny” – czytamy w zaproszeniu przesłanym do społeczności akademickiej naszej *Alma Mater*. Na tę uroczystą mszę św. przybyły władze oraz społeczność akademicka UPP. Ksiądz Reformata przypomniał jednocześnie, że „to właśnie profesorowie tej uczelni zdecydowali w latach 30. XX w. użyczyć na cele religijne jedną z sal Wydziału w budynku przy ul. Gołęcińskiej (obecnie ul. Wojska Polskiego)”, gdzie rozpoczęto odprawiać pierwsze w tej dzielnicy msze święte. Nie należy także zapominać, że sołacka parafia jest siedzibą Duszpasterstwa Pracowników UPP.

Fot. Ewa Strycka

Koncelebrowana msza św. dziękczynna w intencji pracowników i studentów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbyła się 13 czerwca 2019 r. w kościele św. Jana Marii Vianneya na zaproszenie proboszcza i jednocześnie opiekuna Duszpasterstwa Pracowników UPP, ks. Bogdana Reformata

Fot. archiwum DzMIK UPP

Po uroczystym posiedzeniu Senatu otwarto Dom Absolwenta UPP, gdzie wkrótce powstanie Muzeum Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, a swoje siedziby mieć będą: Stowarzyszenie Absolwentów, Fundacja UPP oraz Rada Uczelni; na zdjęciu prezes Stowarzyszenia Absolwentów Piotr Grygier tuż przed momentem przecięcia wstęgi

Fot. Włodzimierz Buczyński

Ogólnouczelniane uroczystości zakończył piknik na Polanie Edukacyjnej Ogrodu Dendrologicznego Wydziału Leśnego UPP z bogatym programem artystycznym oraz zabawami i grami dla dzieci i dorosłych

Główne obchody świętowania 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych odbyły się w czerwcu 2019 r. Rozpoczęła je uroczysta msza św. w intencji pracowników i studentów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w kościele św. Jana Vianneya (13 czerwca 2019 r.). Liturgii przewodniczył ks. biskup Edward Janiak, który zanim wstąpił do seminarium duchownego, przez dwa lata studiował na Wydziale Technologii Drewna ówczesnej Wyższej Szkoły Rol-

niczej (następnie Akademii Rolniczej) w Poznaniu. Homilię wygłosił ks. biskup Grzegorz Balcerek, a mszę koncelebrowali duchowni – absolwenci Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Centralnym punktem uroczystości było posiedzenie Senatu, które odbyło się 14 czerwca 2019 r w Biocentrum UPP. Przy pełnej sali i w obecności znamienitych gości prof. dr hab. Jan Pikul, Rektor UPP, w swoim przemówieniu, wychodząc od historii uczelni, mówił o tym, co czeka społeczność akademicką w nadchodzących latach: „Przed nami wiele pracy, związanej nie tylko z wprowadzaniem w życie założeń nowej ustawy, która już prawie rok obowiązuje, przynosząc nową rzeczywistość funkcjonowania środowiska akademickiego. Nadal chcemy kontynuować chlubne tradycje naszej *Alma Mater* i realizować zadania w myśl zasady zrównoważonego rozwoju, tak istotnej w szeroko pojętym rolnictwie i leśnictwie, i właśnie według tej zasady powinien przebiegać całokształt reform niezbędnych w szkolnictwie wyższym. Każda uczelnia odegra swą rolę tylko wtedy, gdy będzie miejsce dla wolnej, ale prowadzonej w sposób argumentacyjny dyskusji, bez względu na specyfikę i wielkość – wszyscy bowiem jesteśmy sobie potrzebni”.

Podczas posiedzenia wręczone zostały również odznaczenia państwowe – Krzyż Zasługi i Medale za długoletnią służbę oraz Medale 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego i 100-lecia Akademickich Studiów Rolniczo-Leśnych. Uroczystość uświetnił wykład prof. dr hab. Moniki Kozłowskiej „Pierwsi wśród równych – historia uczelni szlakiem jej mistrzów”, który znakomicie wyraził, że historia uniwersytetu to przede wszystkim ludzie, którzy go tworzyli, pracowali i pracują na jego rzecz, a także, miejmy nadzieję, będą go tworzyć przez kolejne dziesięciolecia. Uroczystość poprowadził dr hab. Edward Roszyk, Prodziekan ds. studiów Wydziału Technologii Drewna UPP, a oprawę muzyczną zapewniły Chór Akademicki „Coro Da Camera” oraz Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”.

Po uroczystym posiedzeniu Senatu otwarto Dom Absolwenta UPP, gdzie wkrótce powstanie Muzeum Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, a swoje siedziby mieć będą: Stowarzyszenie Absolwentów, Fundacja UPP oraz Rada Uczelni. Symbolicznego przecięcia wstęgi dokonał prof. dr hab. Jan Pikul, Rektor UPP, wraz z Piotrem Grygierem, Prezesem Stowarzyszenia Absolwentów UPP.

Ogólnouczelniane uroczystości zakończył piknik na Polanie Edukacyjnej Ogrodu Dendrologicznego Wydziału Leśnego UPP z bogatym programem artystycznym oraz zabawami i grami dla dzieci i dorosłych.

Iwona Cieślak i Ewa Strycka

Fot. archiwum DzMIK UPP

Centralnym punktem uroczystości było posiedzenie Senatu, które odbyło się 14 czerwca 2019 r w Biocentrum; interesujący wykład „Pierwsi wśród równych – historia uczelni szlakiem jej mistrzów” wygłosiła na nim prof. dr hab. Monika Kozłowska

Gaudeamus zabrzmiało na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu

Uroczysta inauguracja roku akademickiego 2019/2020 odbyła się 4 października w sali wykładowej Biocentrum Uniwersytetu Przyrodniczego. Tradycyjnie poprzedziła ją msza św. w sołackim kościele pw. św. Jana Marii Vianneya.

Nowy rok akademicki na UPP rozpoczęło niemal 8000 studentów, w tym prawie 2600 przyjętych na pierwszy rok studiów. Po otwarciu uroczystości JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul, życzył studentom otwartości umysłów, poszerzenia horyzontów, chęci poznawania świata i rozwoju własnej osobowości. „Życzę Wam również wytrwałości, która pozwoli przetrwać momenty zwątpienia, zmęczenia i zniechęcenia, albowiem trud edukacji, zwłaszcza u progu nowej formy kształcenia, często bywa trudny – mówił w swoim przemówieniu JM Rektor. – Pamiętajcie jednak, że przed Wami ocean nowych możliwości rozwoju Waszych talentów i pasji oraz wyjątkowy czas studenckich przeżyć. Korzystajcie rozumnie i umiejętnie z danego Wam czasu”.

Po wystąpieniu JM Rektora UPP zebrani goście wraz z Chórem Akademickim „Coro Da Camera” odśpiewali pieśń *Gaude Mater Polonia*, potem zaś dokonano symbolicznej immatrykulacji studentów pierwszego roku. Nowością tegorocznej inauguracji była reimmatrykulacja absolwentów, którzy ukończyli UPP 50 lat temu, wręczono również odznaczenia i medale. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu został uhonorowany Medalem im. Michała Oczapowskiego. Odznaczenie z rąk prof. Andrzeja Grzywacza odebrał Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul. Wydział Leśny UPP otrzymał Medal „Pro Bono Silvae” za wybitny wkład w rozwój leśnictwa i polskich lasów,

który odebrał prof. dr hab. Piotr Łakomy, dziekan Wydziału Leśnego. Podczas inauguracji wręczono również Medale 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego oraz 100-lecia Akademickich Studiów Rolniczo-Leśnych.

Listy gratulacyjne skierowane do pracowników i studentów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odczytali: doradca Prezydenta RP Andrzeja Dudy – dr hab. Cezary Kochalski oraz przedstawiciel Premiera RP Mateusza Morawieckiego – Wicewojewoda Poznański Aneta Niestrawska. Niecodziennym akcentem uroczystości było wręczenie JM Rektorowi UPP słoika miodu z pierwszej poznańskiej pasieki przez Katarzynę Kierzek-Koperską, zastępcę Prezydenta Miasta Poznania Jacka Jaśkowiaka. Z kolei w imieniu studentów głos zabrała przewodnicząca Konwentu Samorządu Studenckiego Izabela Pańczyk.

Wykład inauguracyjny „Owady i symbioza przemysłowa w nowoczesnym i zrównoważonym rolnictwie” wygłosił prof. dr hab. Damian Józefiak, kierownik Katedry Żywności Zwierząt WMWZ.

Na zakończenie zebrani goście wraz z Chórem Akademickim „Coro Da Camera” odśpiewali tradycyjną pieśń *Gaudeamus igitur*. Oprawę muzyczną zapewnił Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator” oraz wspomniany już Chór Akademicki „Coro Da Camera”, który zaprezentował również *Hymn 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych*, skomponowany przez dr Barbarę Dąbrowską-Silską, kierownik zespołu.

Iwona Cieślik i Ewa Strycka

Fot. 6 x Maciej Szewc

Władze Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu podczas uroczystego rozpoczęcia nowego roku akademickiego 2019/2020; przemawia JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul

Immatrykulacja

Reimmatrykulacja absolwentów, którzy studia ukończyli 50 lat temu

Fot. Ewa Strycka

Wydział Leśny UPP otrzymał Medal „Pro Bono Silvae” za wybitny wkład w rozwój leśnictwa i polskich lasów, który odebrał prof. dr. hab. Piotr Łakomy, dziekan WL UPP

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu został uhonorowany Medalem im. Michała Oczapowskiego; odznaczenie z rąk prof. Andrzeja Grzywacza odebrał Rektor UPP, prof. dr. hab. Jan Pikul

Oprawę muzyczną zapewnił Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”...

Fot. Ewa Strycka

... oraz Chór Akademicki „Coro Da Camera”, który zaprezentował Hymn 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych, skomponowany przez dr Barbarę Dąbrowską-Siłą, kierownik zespołu

Powołanie prorektorów i dziekanów

Zgodnie z zapisami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dniem 30 września 2019 r. wszyscy prorektorzy oraz dziekani przestali pełnić swoje funkcje. W związku z tym 1 października 2019 r. JM Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Jan Pikul, wręczył powołania prorektorom i dziekanom wydziałów na kadencję do 31 sierpnia 2020 r. Funkcje prorektorów obejmują:

- prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz, prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą
- prof. dr hab. Cezary Mądrzak, prorektor ds. studiów
- prof. dr hab. Roman Gornowicz, prorektor ds. kadr i rozwoju Uczelni.

Funkcje dziekanów na poszczególnych wydziałach pełnić będą:

- prof. dr hab. Anna Kryszak – Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii
- prof. dr hab. Piotr Łakomy – Wydział Leśny
- prof. dr hab. Piotr Ślósarz – Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach

- prof. UPP dr hab. Andrzej Krauss – Wydział Technologii Drewna
- dr hab. Piotr Urbański – Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- prof. UPP dr hab. Bożena Danyluk – Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu
- prof. UPP dr hab. Jerzy Bykowski – Wydział Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
- prof. dr hab. Walenty Poczta – Wydział Ekonomiczno-Społeczny.

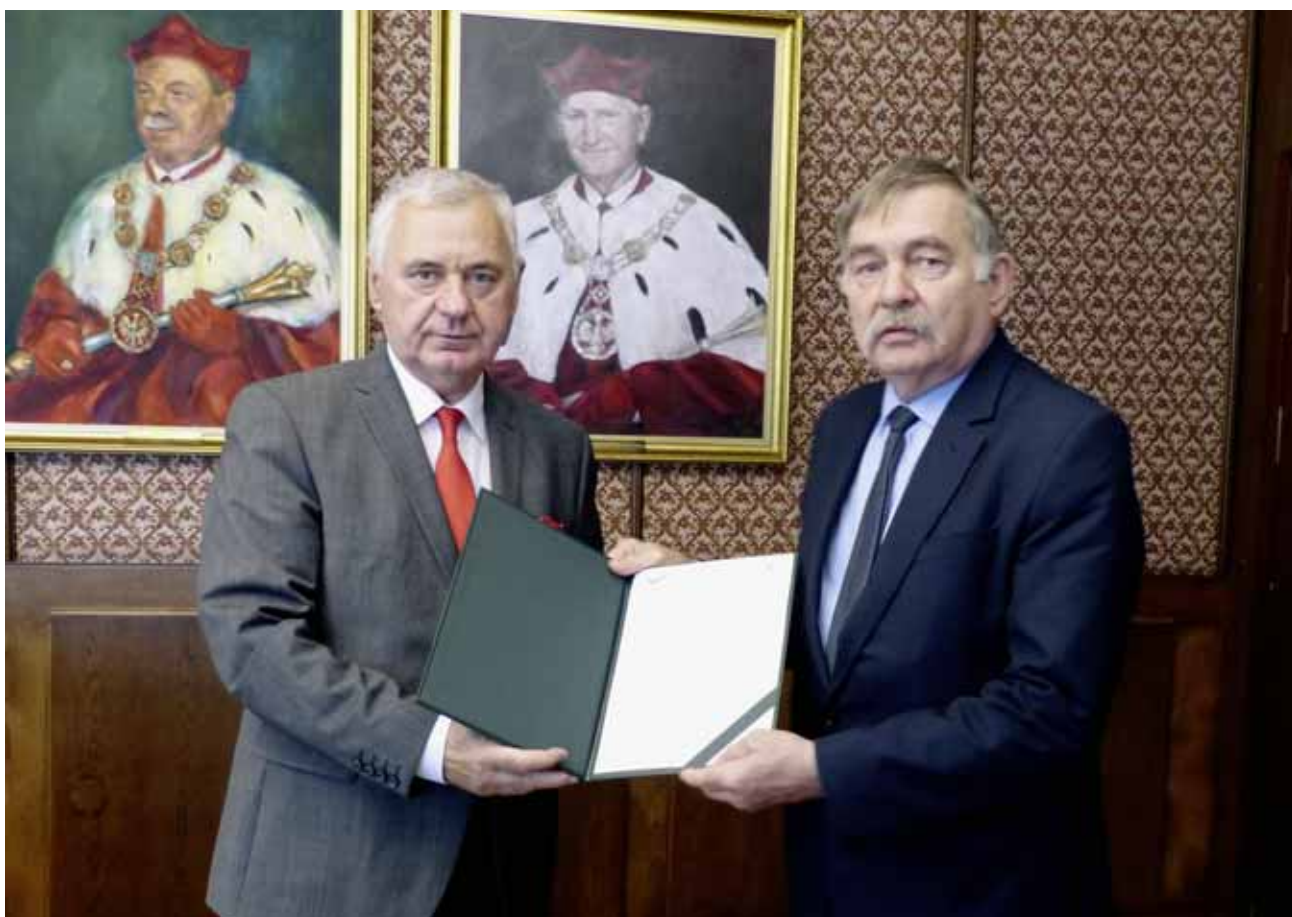
Na ręce dziekanów JM Rektor UPP przekazał również powołania dla prodziekanów, dyrektorów instytutów oraz kierowników katedr.

Iwona Cieślík

Fot. 3 x Iwona Cieślík

Powołanie na stanowisko prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą odebrał prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz

Powołanie na stanowisko prorektora ds. studiów odebrał prof. dr hab. Cezary Mądrzak

Powołanie na stanowisko prorektora ds. kadr i rozwoju Uczelni odebrał prof. dr hab. Roman Gornowicz

„Małe granty” – dziesięciu naukowców UPP beneficjentami konkursu MINIATURA 2

Konkurs MINIATURA 2 został skierowany do osób mających stopień naukowy doktora uzyskany do 12 lat przed rokiem wystąpienia z wnioskiem, które nie kierowały i w momencie składania wniosku nie kierują realizacją projektu badawczego finansowanego ze środków NCN, jak również nie są laureatami konkursów NCN na stypendia doktorskie lub staże podoktorskie. Warunkiem udziału w konkursie jest również zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w jednostce naukowej będącej wnioskodawcą.

W konkursie MINIATURA 2 na realizację badań można uzyskać od 5 do 50 tys. zł, a czas ich realizacji nie może przekroczyć 12 miesięcy. Finansowane mogły być wyłącznie działania naukowe, takie jak badania wstępne, badania pilotażowe, kwerendy, staże naukowe, wyjazdy konferencyjne, wyjazdy badawcze albo wyjazdy konsultacyjne. Łączna kwota, przeznaczona na drugą edycję konkursu MINIATURA to 20 mln zł.

Celem „małych grantów” jest umożliwienie naukowcom stawiania pierwszych kroków w systemie grantowym. Doświadczenie zdobyte podczas realizacji i rozliczenia niewielkiego zadania może ułatwić staranie się w przyszłości o finansowanie projektów w ramach innych konkursów organizowanych przez NCN. Konkurs o uproszczonej procedurze składania i oceny wniosku może być szczególnie korzystny dla badaczy reprezentujących mniejsze ośrodki naukowe, w których nie zawsze łatwo uzyskać instytucjonalne wsparcie – wyjaśnia prof. Zbigniew Błocki, dyrektor NCN.

MINIATURA jest realizowana w innym trybie niż pozostałe konkursy z oferty Centrum. Wnioski przyjmowane były

w trybie ciągłym, od ogłoszenia konkursu do końca roku lub do momentu spłynięcia wniosków opiewających na dwukrotność zaplanowanego budżetu. Proces oceny jest jednostopniowy, dzięki czemu wyniki znane są już po czterech miesiącach od wpłynięcia zgłoszenia. Również rozpoczęcie realizacji zadania jest szybsze: ogólne warunki umowy zostały wpisane już do treści wniosku, dzięki czemu zaplanowane prace można podjąć od razu po uprawomocnieniu się decyzji o zakwalifikowaniu wniosku do finansowania.

Druga edycja konkursu MINIATURA cieszyła się rekordowym zainteresowaniem naukowców od otwarcia naboru w kwietniu aż do jego zamknięcia w grudniu 2018 r. Dzięki MINIATURZE 2 wsparcie otrzymało 696 naukowców, a łączna kwota finansowania wyniosła prawie 25 mln zł. W grupie nauk o życiu do finansowania zakwalifikowano 298 wniosków o wartości prawie 13,4 mln zł. W naukach ścisłych i technicznych nagrodzono 202 wnioski o łącznej wartości ponad 7,3 mln zł, natomiast w naukach humanistycznych, społecznych i o sztuce finansowanie w wysokości prawie 4,3 mln zł otrzymało 196 projektów.

Do konkursu MINIATURA 2 z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu zgłoszono 80 wniosków, 10 z nich otrzymało finansowanie na łączną kwotę prawie 410 000 zł. Współczynnik sukcesu wyniósł 12,5%.

Paulina Jankowska, Dział Nauki UPP

Wykaz nagrodzonych wniosków z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

Kierownik	Katedra/ Instytut	Tytuł pojedynczego działania naukowego
dr Marta Bełka	Katedra Fitopatologii Leśnej	Wpływ solaryzacji na mikrobiotę gleb szkółek leśnych
dr Sofia Celewicz	Katedra Botaniki	Sukcesja wtórna fitoplanktonu w okresowych zbiornikach wodnych: wpływ temperatury i fotoperiodu na strukturę zbiorowisk
dr Magda Anna Formela-Luboińska	Katedra Fizjologii Roślin	Udział cząsteczek sygnałowych w odpowiedzi obronnej łubinu na patogena grzybowego <i>Colletotrichum gloeosporioides</i> - sprawcę antraknozy
dr hab. Wojciech Juzwa	Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności	Wykorzystanie cytometrii przepływowej w analizie żywotności i aktywności proteolitycznej komórek drożdży gorzelniczych (<i>Saccharomyces cerevisiae</i>) w celu monitorowania efektywności fermentacji etanolowej
dr hab. Karolina Gromadzka	Katedra Chemii	Wpływ ekstraktów roślinnych na rozwój patogenicznych grzybów rodzaju <i>Fusarium</i> i ograniczenie syntezy mykotoksyn
dr inż. Zofia Eliza Madeja	Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt	Mitochondria jako kluczowy parametr w ocenie jakości plemników buhajów
dr Agnieszka Paulina Tomkowiak	Katedra Genetyki i Hodowli Roślin	Analiza molekularnych mechanizmów odporności wybranych odmian pszenicy zwyczajnej w odpowiedzi na porażenie przez rdzę brunatną
dr inż. Anna Katarzyna Ilek	Katedra Siedliskoznawstwa i Ekologii Lasu	Badanie wpływu zaburzeń naturalnych i antropogenicznych na elementy bilansu wodnego ekosystemów leśnych – staż naukowy w Forest Hydrology & Soils Laboratory, Mississippi State University
dr inż. Krzysztof Dziedzic	Instytut Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego	Kształtowanie profilu bakterii fekalnych przez rozpuszczalne frakcje błonnika pokarmowego z <i>Fagopyrum esculentum</i> Moench w warunkach in vitro
dr inż. Krzysztof Durkalec-Michalski	Instytut Żywnienia Człowieka i Dietetyki	Kinetyka zmian potencjału buforującego i stężenia diagnostycznie istotnych wskaźników biochemicznych we krwi w aspekcie poziomu adaptacji wysiłkowej sportowców suplementowanych wodorowęglanem sodu

Sukcesy naszych młodych naukowców

Doktor hab. Marek Skrzypski z WMWZ UPP powołany do Akademii Młodych Uczonych PAN

Akademia Młodych Uczonych Polskiej Akademii Nauk ma 17 nowych członków. Jednym z nich na Wydziale II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN został dr hab. Marek Skrzypski z Katedry Fizjologii i Biochemii Zwierząt Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Wyboru dokonano na 139 sesji Zgromadzenia Ogólnego PAN.

„Akademia Młodych Uczonych została powołana Ustawą z 30 kwietnia 2010 roku o Polskiej Akademii Nauk w celu promowania badań naukowych i prac rozwojowych prowadzo-

nych przez wybitnych młodych przedstawicieli nauki polskiej” – czytamy na stronie internetowej AMU PAN. Jej członkowie są wybierani przez Zgromadzenie Ogólne PAN. W chwili wyboru nie mogą mieć więcej niż 38 lat i muszą posiadać co najmniej stopień naukowy doktora. Ponadto powinni wyróżniać się wybitnymi osiągnięciami badawczymi oraz działalnością upowszechniającą naukę.

Iwona Cieślak

Doktor Marcin Pszczoła zwycięzcą EAAP Young Scientist Award 2019

Nagroda EAAP (European Federation of Animal Science) Young Scientists Award jest przyznawana wybitnym młodym naukowcom (poniżej 38 roku życia), wykazującym się znaczącymi osiągnięciami w działalności naukowej o wymiarze europejskim. Doktor Marcin Pszczoła jest adiunktem w Katedrze Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UPP.

EAAP (European Federation of Animal Science – Europejska Federacja Zootechniczna) jest międzynarodowym stowarzyszeniem non-profit, zrzeszającym naukowców, praktyków oraz przedstawicieli administracji rządowych związanych z naukami zootechnicznymi z niemal wszystkich krajów Europy oraz z niektórymi krajami basenu Morza Śródziemnego. Jej celem jest promowanie doskonalenia produkcji zwierzęcej dzięki wykorzystaniu osiągnięć nauki. Doroczne zjazdy EAAP

stanowią najważniejsze forum wymiany informacji i dyskusji na temat problemów produkcji zwierzęcej w Europie i jedno z najważniejszych na świecie.

Iwona Cieślak

Doktorantka WMWZ UPP stypendystką Miasta Poznania

Wśród 12 uhonorowanych stypendystów naukowych znalazła się mgr Maria Billert, doktorantka Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UPP, którą uhonorowano za wyróżniający się dorobek naukowy w dziedzinie badań nad biologią komórek beta trzustki oraz tkanki tłuszczowej. Każdy ze stypendystów otrzyma nagrodę w wysokości 5 tys. złotych. Nagrody i stypendia zostały przyznane głosami kapituły w składzie: Witold Jurek (przewodniczący), Andrzej Gulczyński, Joanna Józefowska, Iwona Matuszczak-Szulc, Michał Nowicki, Janusz Olejnik, Robert Pietrzak, Andrzej Rataj, Antoni Szczuciński, Marek Światoński i Edward Balcerzan (poprzedni laureat). (ic)

Fot. archiwum DWIK UPP

Stypendium dla młodych badaczy poznańskiego środowiska naukowego otrzymała mgr Maria Billert z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UPP

Diamentowy Grant dla studentki UPP

Projekt badawczy Klaudii Szali, studentki Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UPP, kierunku biologia, został wyróżniony przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Laureatka otrzymała grant na realizację projektu „Rola pigmentacji skorup jaj w doborze płciowym: czy intensywność pigmentacji jest wskaźnikiem kondycji samicy i wpływa na wielkość inwestycji rodzicielskiej samca (na przykładzie gąsiorka *Lanius collurio*)”.

Konkurs w ramach programu Diamentowy Grant został rozstrzygnięty po raz ósmy, powiększając grono jego laureatów do prawie 700 osób. W tym roku Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin przyznał ponad 17 milionów zł na finansowanie projektów wybitnie uzdolnionych studentów studiów jednolitych magisterskich lub absolwentów studiów I stopnia, prowadzących badania naukowe na wysokim poziomie i posiadających wyróżniający się dorobek naukowy.

Jak czytamy na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego: „w VIII edycji konkursu zespół ekspertów wyłonił 85 laureatów, których projekty uzyskały oce-

Diamentowy
Grant

nę końcową nie mniejszą niż 85 pkt. Otrzymają oni nawet do 220 tys. zł na realizację swoich pierwszych samodzielnych projektów badawczych, trwających od 12 do 48 miesięcy. W trakcie realizacji projektu będą mogli pobierać wynagrodzenie w wysokości do 2500 zł miesięcznie.

Laureaci zostali wyłonieni spośród 243 wnioskodawców w dwustopniowym postępowaniu konkursowym” [dostęp 23.09.2019].

Iwona Cieślak;

współpraca: Ewa Strycka

Laureaci sesji studenckich kół naukowych UPP odebrali nagrody

Profesor dr hab. Cezary Mądrzak, prorektor ds. studiów oraz prof. dr hab. Roman Gornowicz, prorektor ds. kadr i rozwoju Uczelni 24 czerwca 2019 r. w Sali Senatu wręczyli nagrody dla laureatów tegorocznej Sesji Studenckich Kół Naukowych UPP. Podczas Sesji, która odbyła się 22 maja w Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym w Zielonce, zaprezentowano dorobek

naukowy aż 20 z 25 działających na naszym uniwersytecie studenckich kół naukowych. Wystąpienia studentów wykazały wysoki poziom ich wiedzy i duży wkład w samorozwój, wyrażający się m.in. czynną działalnością w kołach naukowych. (ic)

Fot. archiwum DzMik UPP

Nagrodzeni studenci wraz z prorektorami UPP w Sali Senatu Collegium Maximum

„Uniwersytety w poszukiwaniu doskonałości”

Konferencja naukowa odbyta w ramach obchodów 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego

W przededniu centralnych uroczystości obchodów 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa „Uniwersytety w poszukiwaniu doskonałości”. Wystąpili na niej doktorzy *honoris causa* Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego oraz naszego Uniwersytetu Przyrodniczego. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza reprezentowali wybitni, światowej sławy naukowcy: **prof. Bella Ballobas** – węgierski i brytyjski matematyk, **prof. Krzysztof Matyjaszewski** – polsko-amerykański chemik, specjalista w dziedzinie chemii polimerów, **prof. Peter Nikamp** – znany holenderski ekonomista, **prof. Hans Wolfgang Spiess** – jeden z najwybitniejszych w świecie specjalistów w dziedzinie badań polimerów metodami rezonansu jądrowego oraz Koreańczyk **prof. Cheong Byung-Kwon** – propagator języka i kultury polskiej w Korei, tłumacz na język koreański m.in. Mickiewiczowskiego *Pana Tadeusza*. Uniwersytet Medyczny reprezentowała **prof. Maria Siemionow**, która zdobyła światową sławę w dziedzinie chirurgii plastycznej, zwłaszcza twarzy, a obecnie jest profesorem Kliniki Kolegium Medycznego w Cleveland w Stanie Ohio i dokonała pierwszej w USA udanej operacji przeszczepienia twarzy. Ja na konferencji miałem zaszczyt reprezentować nasz Uniwersytet Przyrodniczy.

Wszyscy referenci w 15-minutowych wystąpieniach przedstawili przebieg swojej kariery akademickiej, opisując to, jak osiągnęli tak wspaniałe efekty i znaczące pozycje w światowej nauce. Utworzyli własne szkoły naukowe, które równocześnie z ważnymi ich efektami poznawczymi, służącymi rozwojowi reprezentowanych dyscyplin, były kuźniami kadr dobrze przygotowanych zarówno do pracy naukowej, jak i do prowadzenia na własnych uczelniach zajęć dydaktycznych na poziomie akademickim, uniwersyteckim. Wystąpienia doktorów *honoris causa* i przeprowadzona dyskusja wskazały, że osiągnięte przez nich sukcesy były wynikiem konsekwentnego i ściśle ukierunkowanego celu prowadzonych badań i ich ciągłej konfrontacji z wynikami badań innych ośrodków naukowych oraz intensywnej z nimi współpracy. Mocno podkreślali też konieczność sumienności i rzetelności w prowadzonych pracach oraz bezwzględnie potępiali wszelkiego typu plagiaty w nauce i ukryte „samocytowania” (*self citation*), prowadzące do wypaczeń w ocenie dorobku naukowego nauczycieli akademickich.

W tym dostojnym gronie wybitnych naukowców i nauczycieli akademickich przypadło mi w udziale reprezentować nauki rolnicze, będące dziedziną naukową odległą od reprezentowanych przez wymienionych uczestników konferencji. Przedstawiłem obszerny zakres nauk rolniczych, obejmujący leśnictwo, rolnictwo i ogrodnictwo, technologię żywności, weterynarię oraz zootechnikę i rybactwo. Mocno podkreśliłem specyfikę stanowiącą w pewnym stopniu trudność nauk rolniczych, której celem są nie tylko ważne dla rozwoju dyscypliny elementy poznawcze, naukowe, ale również użytkowe i możliwość ich wykorzystania w szeroko pojętej gospodarce narodowej. Dlatego kształcenie uniwersyteckie w dziedzinie nauk rolniczych powinno być prowadzone przez nauczycie-

li akademickich posiadających dużą wiedzę i doświadczenie praktyczne w swojej dziedzinie i w takiej formie na bieżąco przekazywane studentom. Winni oni również tworzyć zespoły naukowe, prowadzące przy pełnym osobistym zaangażowaniu dobrze ukierunkowane prace badawcze. Powstające w ten sposób na uczelniach szkoły naukowe kierowane przez swych mistrzów są, moim zdaniem, jedną z istotnych dróg do osiągnięcia doskonałości uniwersyteckiej.

Doświadczyłem tego osobiście w swojej ponad 60-letniej karierze akademickiej. Miałem bowiem szczęście spotkać takiego mistrza, który ukształtował mnie jako nauczyciela akademickiego nauk rolniczych. Był nim profesor Felicjan Cieszkowski-Dembiński, człowiek o dużej wiedzy i doświadczeniu w dziedzinie rolnictwa praktycznego, który w swej działalności doceniał pracę organiczną i filozofię czynu. Swoim przykładem przekonywał, że aby być autentycznym nauczycielem uniwersyteckim, obok zajęć dydaktycznych konieczna jest własna, dobrze ukierunkowana działalność badawcza i upowszechniająca naukę. Idąc za Jego przykładem po latach wytężonej pracy udało mi się wraz z zespołem współpracowników nie tylko wykształcić liczne grono światłych rolników, ale równocześnie utworzyć szkołę naukową współczesnych metod uprawy kukurydzy, w tym również na zbiór ziarna, która odegrała znaczącą rolę we wprowadzeniu do polskiego rolnictwa tej piątej rośliny zbożowej.

W reasumpcji oceny odbytej konferencji mogę stwierdzić, że wystąpienia referentów, będących znanymi i doświadczonymi nauczycielami akademickimi, swoją postawą oraz dokonaniami w nauce i dydaktyce wskazali, jakimi drogami współczesne uniwersytety winny dążyć do swej doskonałości.

*prof. dr hab. Andrzej Dubas,
emerytowany profesor Katedry Agronomii UPP*

Otwarcie innowacyjnej biogazowni w Przybrodzie

Innowacyjna biogazownia uruchomiona właśnie w Rolniczo-Sadowniczym Gospodarstwie Doświadczalnym w Przybrodzie jest niezwykle nowoczesną instalacją, a dzięki zastosowanym w niej rozwiązaniom wręcz unikatową w skali Europy. Wynika to z rozwiązań zarówno technicznych (nowości w budowie), jak i technologicznych (zaawansowane rozwiązania w procesie fermentacji). Instalacja wpisuje się w światowe trendy rozwoju energetyki, zmierzające w kierunku technologii wykorzystujących magazynowanie energii, odnawialne źródła energii oraz zapewniających powszechne bezpieczeństwo energetyczne.

„Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu od zawsze był uczelnią, której działania wpisywały się w aktualne trendy gospodarcze – mówił podczas otwarcia prof. dr. hab. Jan Pikul, Rektor UPP. – Stąd, gdy po roku 2000 w Europie coraz silniejsze zaczęły być trendy rozwoju energetyki odnawialnej, zwróciliśmy również nasze zainteresowania naukowe i wdrożeniowe w kierunku OZE, a w szczególności agroenergetyki, czyli wykorzystania biomasy rolniczej i bioodpadów na cele energetyczne”.

Biogazownia w Rolniczo-Sadowniczym Gospodarstwie Doświadczalnym Przybroda, której uroczyste otwarcie odbyło się 8 października 2019 r., została w całości zbudowana dzięki polskim rozwiązaniom technicznym i technologicznym. Dzięki swej modułowej budowie i wykorzystaniu głównie skręcanych elementów ze stali jako materiału konstrukcyjnego możliwe jest dostarczanie całej instalacji na plac budowy w kontenerach (poza betonowymi fundamentami) oraz szybki montaż. Dlatego technologia ta ma ogromny potencjał eksportowy. Symbolicznego przecięcia wstęgi wraz JM Rektorem UPP, prof. dr. hab. Janem Pikulem dokonali Jadwiga Emilewicz, minister przedsiębiorczości i technologii, mgr inż. Filip Mazur, dyrektor Rolniczo-Sadowniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Przybroda oraz Mirosław Michalak z firmy Dynamic Biogas.

„Biogazownia to instalacja wytwarzająca gaz z różnych rodzajów biomasy w procesie fermentacji metanowej – mówi prof. dr. hab. Jacek Dach z Instytutu Inżynierii Biosystemów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. – Biogaz ten znajduje nieograniczone możliwości wykorzystania w energetyce i posiada ogromny potencjał rozwojowy. Należy podkreślić,

Nowoczesna biogazownia w Rolniczo-Sadowniczym Gospodarstwie Doświadczalnym Przybroda została oddana do użytku 8 października 2019 r.

że wykorzystując bioodpady i biomasę uboczną z rolnictwa w sektorze biogazowym, możemy wygenerować w skali całego kraju znacznie większą moc niż planowane elektrownie atomowe. W dodatku energia wytwarzana z biogazu jest nie tylko w pełni sterowalna i kontrolowalna (w odróżnieniu od innych rodzajów OZE), ale również posiada dodatkowy walor środowiskowy, ponieważ powstaje z przetwarzania bioodpadów, które i tak trzeba zagospodarować. W tym wypadku nie ma lepszej technologii niż fermentacja metanowa”.

Nowa biogazownia w Przybrodzie charakteryzuje się niezwykle wysoką wydajnością fermentacji. Uzyskuje się to dzięki wydzieleniu pierwszej części fermentacji w hydrolizerze pracującym z unikatowymi kulturami bakteryjnymi oraz niezwykle efektywnym systemem mieszania o bardzo małym zapotrzebowaniu na energię. Dzięki temu biogazownia może być zasilana wieloma substratami – począwszy od materiałów typowo rolniczych, jak odchody zwierzęce, wywary i słoma, po różnego rodzaju odpady z przetwórstwa rolno-spożywczego.

Wykorzystywana technologia ma także niezwykle wysoką sprawność energetyczną, wcześniejsze bowiem wersje instalacji od kilku lat pracują z wydajnością ponad 8500 MWh z 1 MW zainstalowanej mocy, co daje niespotykaną w innych rodzajach OZE sprawność na poziomie 97% mocy teoretycznej. Jest to możliwe dzięki bardzo małej awaryjności, co zapewnia m.in. odporny na uszkodzenia system mieszania z pojedynczym mieszadłem umieszczonym centralnie. Cała

konstrukcja jest zbudowana modułowo, oparta na skręconych na miejscu zbiornikach stalowych ze stali kwasoodpornej.

Warto dodać, że zamiast pochodni do spalania nadmiarnego biogazu instalacja jest wyposażona w kocioł do produkcji ciepłej wody. „Biogazownia wpisuje się w kwestie ochrony środowiska i społeczne – podkreślał JM Rektor UPP. – Będzie zasilana obornikiem produkowanym w gospodarstwie Przybroda oraz odpadami z przetwórstwa rolno-spożywczego z okolicznych firm. Przetwarzając obornik w energię, zlikwidowana zostanie uciążliwość odorowa związana z jego sezonowym rozrzucaniem na pola. Energia elektryczna będzie oddawana do sieci, ale produkowane w kogeneracji ciepło będzie ogrzewało budynki administracji gospodarstwa oraz liczne domy i mieszkania w tej miejscowości, co bardzo zredukujecie zjawisko smogu i polepszy jakość powietrza”. Biogazownia przyczyni się do zmniejszenia emisji dwutlenku węgla o co najmniej 6800 t rocznie.

Należy podkreślić, że biogazownia jest przygotowana do pracy jako biogazownia szczytowa, czyli mogąca produkować energię elektryczną w okresie szczytowego zapotrzebowania (np. od godz. 6:00 do 21:00). W okresie nocnym wytwarzany biogaz będzie mógł być zbierany w kopule nad zbiornikiem pofermentacyjnym, a następnie spalany w ciągu dnia w silniku kogeneracyjnym o mocy 800 kW zamiast 500 kW, jak by to było w pracy liniowej (przez całą dobę).

Iwona Cieślak

Przejęcia wstęgi dokonali (od lewej): mgr inż. Filip Mazur, dyrektor Rolniczo-Sadowniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Przybroda; JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul; Jadwiga Emilewicz, minister przedsiębiorczości i technologii oraz Mirosław Michalak z firmy Dynamic Biogas

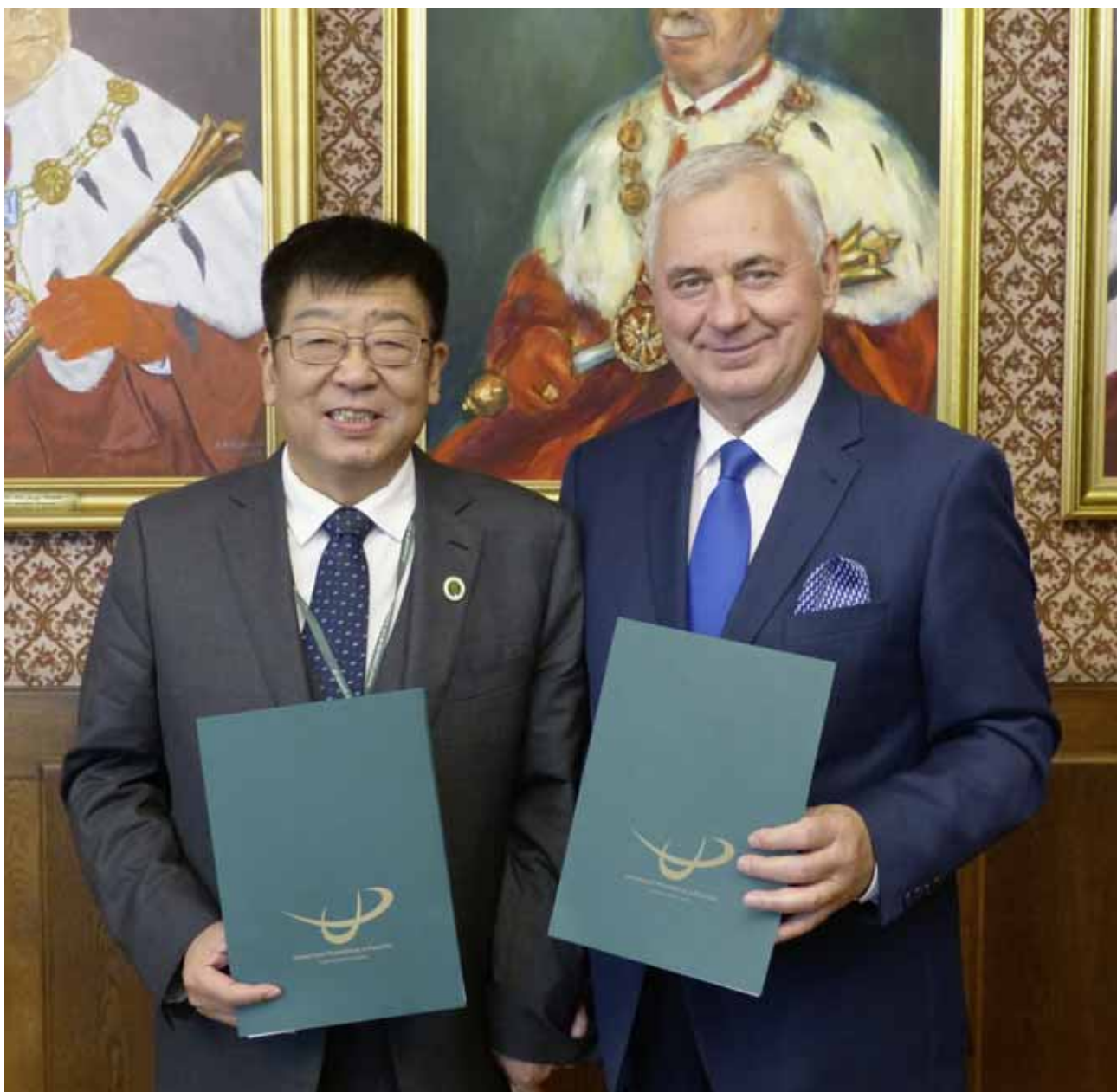
Pogłębienie współpracy z chińskim Northwest A&F University

Podczas trwającego Forum Silkroad Agriculture Education and Research Innovation Alliance (SAERIA) podpisano memorandum o współpracy między Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu a Northwest A&F University w Yangling (Chiny). Dokument podpisali rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Jan Pikul, oraz prezydent Northwest A&F University, Wu Pute. Współpraca będzie obejmować obszary zarówno w dziedzinie dydaktyki, jak i badań

naukowych, m.in. wymianę studentów i pracowników naukowych oraz wspólne projekty badawcze.

Northwest A&F University został założony 1934 r., jest jedną z największych uczelni rolniczych Państwa Środka. Obecnie liczy ponad 30 tysięcy studentów i ponad 5 tysięcy pracowników.

Dział Marketingu i Komunikacji UPP

Fot. Iwona Cieślak

Obok JM Rektora UPP, prof. dr. hab. Jana Pikula, stoi prezydent Northwest A&F University, Wu Pute

Nowy Jedwabny Szlak na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu

W dniach 24–28 września 2019 r. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu gościł ponad stu prezydentów, rektorów i naukowców największych uczelni rolniczych z Chin oraz krajów należących do Silkroad Agricultural Education and Research Innovation Alliance. Projekt ma zintensyfikować współpracę naukową i dydaktyczną na rzecz postępu w branży rolniczej.

„Jedwabny Szlak jest aktywnym środowiskiem gospodarczym Azji Wschodniej, z dumną historią rozwoju rolnictwa – mówił na ceremonii otwarcia Prezydent North West A&F University Wu Pute. – Jedwabny Szlak jest również europejskim kręgiem gospodarczym z dobrze rozwiniętymi nowoczesnymi rozwiązaniami w rolnictwie, ma także ogromne zaplecze rolnicze i potencjał rozwojowy. Każdy region posiada swoje zalety pod względem zasobów rolniczych czy zdolności produkcyjnych. Wymiana i współpraca w sektorze rolnym zawsze były połączeniem wspólnych interesów jeśli chodzi o państwa położone wzdłuż Jedwabnego Szlaku. Obecnie wspieranie rozwoju rolnictwa w Azji Środkowej ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa żywnościowego regionu”.

Silkroad Agriculture Education and Research Innovation Alliance (SAERIA) jest pozarządową niekomercyjną i międzynarodową platformą współpracy, do której dobrowolnie dołączają uniwersytety rolnicze, instytucje i przedsiębiorstwa z krajów oraz regionów wzdłuż Jedwabnego Szlaku, działające na rzecz rozwoju edukacji rolniczej oraz badań technologicznych regionu. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu jest jedyną uczelnią z Polski należącą do SAERIA.

„Współpracujemy z wieloma uniwersytetami z Chin oraz innych państw, i ta współpraca jest naprawdę bardzo owocna. Mogę powiedzieć, że chyba wszystkie ośrodki, katedry i instytuty naszej uczelni mają nawiązaną współpracę z uniwersytetami chińskimi, dotyczącą m.in. wspólnych badań, ale są to także wyjazdy naukowców, wspólne organizowanie konferencji naukowych oraz wymiana studencka” – powiedział prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą UPP, prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz.

Instytucje zrzeszone w ramach SAERIA organizują regularnie fora współpracy rolno-edukacyjnej i badawczej. Forum po raz pierwszy odbyło się w Polsce, a tegorocznym gospodarzem czwartej już edycji połączonej z międzynarodową konferencją „The technology transfer in agriculture – from university research to innovation” był Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu. Jej celem było zacieśnienie współpracy w dziedzinie edukacji, badań i wymiany kulturalnej między uniwersytetami, instytutami badawczymi i przedsiębiorstwami związanymi z branżą rolniczą. W spotkaniu wzięli udział wybitni naukowcy, przedstawiciele władz uczelni oraz władze miasta i regionu.

Rok 2019 dla akademickiego Poznania oraz Uniwersytetu Przyrodniczego jest szczególnie: to rok obchodów jubileuszu Uniwersytetu Poznańskiego oraz stulecia akademickich stu-

diów rolniczo-leśnych. Organizacja Forum 2019 oraz przybycie prezydentów i rektorów znanych na całym świecie uniwersytetów rolniczych była dodatkowym elementem tego jubileuszu.

Iwona Cieślik

Fot. z X Rafał Stasiak

Forum Silkroad Agriculture Education and Research Innovation Alliance (SAERIA)...

...połączone z międzynarodową konferencją „The technology transfer in agriculture – from university research to innovation”

Z wizytą w Henan Agricultural University (Zhengzhou, Chiny)

Zhengzhou to miasto położone w środkowych Chinach, w prowincji Henan, na południowym brzegu Żółtej Rzeki. Ze względu na swoją lokalizację między Pekinem a Szanghaem stanowi ważny węzeł komunikacyjny w Chinach. Jeszcze 20 lat temu było wielkością Poznania. Mieszkało tam wówczas około 850 000 osób. Obecnie miasto ma powierzchnię ponad trzykrotnie większą od Poznania i mieszka tam już ponad 10 milionów osób. Na tle chińskich metropolii to wciąż jednak średniej wielkości miasto, ale bardzo istotne ze względów ekonomicznych.

Zhengzhou poza znaczeniem ekonomicznym jest także ważnym ośrodkiem akademickim. Na terenie miasta funkcjonuje 13 publicznych uczelni wyższych, w tym Henan Agricultural University. Uniwersytet ten jest nieco starszą uczelnią od naszej, gdyż powstał w 1912 r. Kształci w wielu dziedzinach, m.in. agronomii, inżynierii środowiska, ekonomii, leśnictwie czy też zarządzaniu i prawie. Na jego strukturę organizacyjną składa się aż 19 różnych jednostek (m.in. College of Agronomy, College of Forestry, College of Horticulture, College of Rural Development and Management, College of Life Science). Uniwersytet ponadto ma 20 krajowych i prowincjonalnych ośrodków badawczych oraz duże laboratoria. Każdego roku realizuje kilkadziesiąt projektów. Od 2016 r. Henan Agricultural University współpracuje z naszą uczelnią w ramach inicjatywy Jedwabnego Szlaku uczelni rolniczych (Silkroad Agricultural Education and Research Innovation Alliance).

Jednym z wielu wymiernych efektów dotychczasowej współpracy w ramach wymiany akademickiej była wizyta

w Chinach trzech pracowników UPP – prof. UPP dr hab. Klaudii Borowiak i dr inż. Marty Lisiak z Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej oraz dr. inż. Pawła Strzelińskiego z Wydziału Leśnego.

Podczas blisko trzytygodniowej wizyty na przełomie czerwca i lipca br. w College of Forestry mieliśmy możliwość zapoznać się z działalnością naukową zespołu prof. Guohang Tian. Głównym aspektem badawczym prowadzonych badań przez Profesora i jego zespół są zagadnienia szeroko pojętego zagospodarowania przestrzennego terenów zurbanizowanych, ze szczególnym uwzględnieniem zielonej infrastruktury. Jednym z ważniejszych celów wizyty była wymiana doświadczeń naukowych oraz zapoczątkowanie współpracy badawczej. Istotnym elementem były również nasze wykłady dla pracowników College of Forestry oraz studentów kierunków związanych z planowaniem przestrzennym, ochroną środowiska i leśnictwem. W trakcie wizyty omawiano zakres dalszej współpracy oraz wymiany akademickiej, a także zainicjowano rozmowy dotyczące wspólnych projektów badawczych. Kolejnym efektem naukowym jest przygotowany zarys wspólnej publikacji dotyczącej zieleni terenów miejskich w Chinach i Polsce. Dodatkowym elementem wymiany było zapoznanie się z rozwiązaniami zagospodarowania przestrzennego terenów zurbanizowanych dotyczących zwiększenia potencjału zielonej infrastruktury i realizacji ich w praktyce. Mieliśmy możliwość zobaczyć projekty wykonane przez pracowników, doktorantów i studentów College of Forestry.

Profesor Guohang Tian w trakcie seminarium

Fot. 3 x archiwum autorów tekstu

W historycznej chińskiej wiosce

W trakcie pobytu w Zhengzhou zwiedzaliśmy miasto oraz jego najbliższe okolice, poznając jednocześnie kulturę Chin. Zhengzhou jest dynamicznie rozwijającym się miastem z nowoczesnie zagospodarowaną przestrzenią, gdzie w otoczeniu często ponad 60-piętrowych budynków mieszkalnych można znaleźć zabytkowe perełki architektoniczne, pochodzące głównie z czasów, gdy miasto było (wielokrotnie) stolicą Chin. Na przedmieściach Zhengzhou zlokalizowany jest Klasztor Shaolin, uznany za obiekt Dziedzictwa Światowego UNESCO. To historyczne, a dla wielu zwiedzających wręcz magiczne miejsce ciągle ma olbrzymi wpływ na propagowanie buddyzmu i filozofii chińskich sztuk walki *wushu*. Zwiedziliśmy ten obiekt i pomimo dużego upału oraz tysięcy turystów zgodnie przyznaliśmy, że było warto!

Ciekawe są również okolice Żółtej Rzeki (Huang He), na brzegu której, na *Yan Huang Plaza*, zlokalizowano niezwykle ciekawy obiekt turystyczny z monumentalnymi (ponad 100-metrowymi) popiersiami dwóch pierwszych cesarzy chińskich (Yan Di i Huang Di). Tam też mieliśmy okazję zobaczyć pokazy prezentujące ważne wydarzenia z historii Chin w specjalnie przygotowanej wiosce z przeszłości.

Pobyt w Chinach wiązał się z doznaniem kulinarnymi, a te oczywiście z praktyką posługiwania się pałeczkami. Musimy przyznać z zadowoleniem, że po prawie trzech tygodniach pobytu w Zhengzhou udało nam się osiągnąć poziom... umożliwiający swobodne spożywanie posiłków.

Wizyta w Henan Agricultural University należała do bardzo owocnych zarówno w zakresie naukowym, jak również kul-

turowym. W najbliższej przyszłości jest planowana kolejna wizyta naukowa połączona z udziałem w międzynarodowej konferencji oraz dalsza wymiana akademicka pracowników i studentów obu uniwersytetów.

*prof. UPP dr hab. Klaudia Borowiak i dr inż. Marta Lisiak –
Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska
oraz dr inż. Paweł Strzeliński – Katedra Urządzania Lasu*

Pagoda Forest (przy Klasztorze Shaolin)

Rolnictwo w Argentynie

Kraj jest położony w Ameryce Południowej i liczy około 44 mln mieszkańców (2018). Ma silnie zróżnicowane warunki do produkcji rolniczej: od wysokich gór (Andów) w części wschodniej do nizin i wyżyn w części wschodniej. Słynne Pampasy Argentyńskie to tereny dobrze wykorzystane dla produkcji rolniczej i zwierzęcej. Do produkcji roślinnej w Argentynie wykorzystuje się m.in. bardzo żyzne czarnoziemy o zawartości substancji organicznych od 1,5 do 6%. Nie brakuje też naturalnych źródeł wody, którą czerpie się m.in. z licznych rzek. Wśród nich jest Parana, druga (po Amazonce) najdłuższa rzeka w Ameryce Południowej. W dużej części kraju klimat jest umiarkowany i zimą cieplejszy niż w Polsce. Temperatura nie spada wtedy poniżej 0°C, co umożliwia m.in. produkcję przez całą zimę w tunelach foliowych warzyw liściowych. Opisane warunki klimatyczne na tak dużym obszarze kraju umożliwiają też logistykę poszczególnych upraw. Polega ona na stopniowym przesuwaniu upraw na północ w miarę jak obniża się temperatura w danym rejonie (Ryc. 1). Obszar użytkowany rolniczo to ponad 27 mln ha gruntów ornych i ponad 140 mln ha użytków zielonych, co razem daje ponad 60% powierzchni kraju. Na terenach wiejskich mieszka jednak jedynie 10% ludności Argentyny.

Silna pozycja sektora rolnego w Argentynie jest wynikiem dużej specjalizacji regionalnej. Według opinii Raúla Nicolosiego z Ministerstwa Przemysłu Rolnego w Buenos Aires, odpowiedzialnego za koordynację sektora ogrodniczego w kraju, obecnie możemy mówić o 5 takich regionach. Są to: 1) wyżyny na północnym wschodzie kraju, na których uprawia się drzewa cytrusowe, bawełnę i herbatę; 2) dość suchy i gorący region na północnym zachodzie, gdzie uprawia się trzcinę cukrową, tytoń i tropikalne drzewa owocowe; 3) dobrze nasłonecznione rejony przylegające bezpośrednio do Andów, na których uprawia się winorośl i drzewa owocowe strefy umiarkowanej; 4) Pampasy Argentyńskie – najważniejszy rejon rolniczy w kraju: stąd pochodzi ponad 90% wszystkich zebranych nasion zbóż i roślin oleistych, tam jest też duża produkcja zwierząt hodowlanych oraz 5) Wyżyna Patagońska, na której skupia się produkcja owiec i wełny.

Ponadto w poszczególnych regionach istnieją dalsze, już znacznie węższe specjalizacje określonych grup gospodarstw według warunków przyrodniczych lub lokalizacji, np. w prowincji Mendoza niedaleko Andów, gdzie suche powietrze ogranicza rozwój chorób grzybowych, prowadzi się na dużą skalę rozmnożenia nasienne warzyw. Z kolei na terenach przyległych do stolicy (mieszka w niej do 40% ludności całego kraju) powstał pierścień prywatnych gospodarstw produkujących przez cały rok warzywa dla miasta. Latem (pora deszczowa) są to głównie pomidor, papryka, ogórek, dynia

Ryc. 1. Mapa Argentyny z prowincjami, w których produkuje się najwięcej zbóż (1), soi (2) i wołowiny (3) (Min. Przem. Roln., zmienione)

i oberżyna, a zimą (pora sucha) to kapusta, brokuł, fenkuł, boćwina i warzywa liściowe (m.in. sałata, cykoria, szpinak i rosłonka).

Gatunek	Powierzchnia (mln ha)	Produkcja (mln t)
Soja	17,34	54,97
Kukurydza	6,53	49,48
Pszonica	5,57	18,40
Słonecznik	1,82	3,55
Jęczmień	0,87	3,74

Tabela 1. Pięć najważniejszych pod względem powierzchni (miliony hektarów) i produkcji (miliony ton) gatunków rolniczych produkowanych w Argentynie w roku 2017 (FAOstat.)

Doświadczenia z wierzbą opałową w Stacji Rolniczo-Leśnej Uniwersytetu de La Plata

Prace nad hodowlą nowych odmian soi w Stacji Rolniczo-Leśnej Uniwersytetu de La Plata

Fot. 4 x archiwum autorów tekstu

Produkcja rolnicza ma znaczący udział w gospodarce kraju. Samych zbóż (w tym pszenicy, kukurydzy i sorgo) produkuje się rocznie ponad 60 mln ton (Tab. 1). Z innych ważnych towarów rolniczych produkowanych w Argentynie należy wymienić nasiona soi, oleje roślinne, orzechy, owoce cytrusowe, owoce strefy umiarkowanej, miód, wino, wołowinę, kurzynę, mleko i wełnę. Całkowita roczna wartość eksportu produktów rolniczych z Argentyny w roku 2008 wyniosła prawie 24 mld dolarów USA. Według dostępnych danych FAO w roku 2016 kraj ten był największym na świecie eksporterem oleju z soi, drugim największym w świecie (po Chinach) eksporterem miodu i gruszek, trzecim największym w świecie eksporterem cytryn (po Meksyku i Turcji) i oleju ze słonecznika (po Ukrainie i Rosji) oraz dziewiątym największym w świecie eksporterem wołowiny. Wartość produkcji rolniczej w gospodarce Argentyny w roku 2014 stanowiła 8,4%. Jednak wskaźnik ten cechuje duża zmienność m.in. ze względu na wysoką inflację. W kwietniu 2019 r. było to aż 47,6% w skali roku.

Sorgo jest trzecim (po pszenicy i kukurydzy) najważniejszym zbożem uprawianym w Argentynie. Uprawia się je głównie w prowincji Córdoba. Jednak od roku 1970, w miarę zwiększania powierzchni uprawy kukurydzy, jej powierzchnia stopniowo maleje. Najważniejszą rośliną rolniczą w Argentynie jest dziś soja. Jej powierzchnia zwiększyła się z 37 tys. ha w roku 1970 do 17,3 mln ha w roku 2017, z których zebrano prawie 55 mln t, co daje krajowi trzecie miejsce na świecie, po USA i Brazylii. Ponad 90% nasion soi produkuje się Argentynie w zaledwie trzech prowincjach: Santa Fe, Buenos Aires i Córdoba.

Hodowla zwierząt gospodarskich w Argentynie w roku 2017 objęła ponad 53 mln sztuk bydła, prawie 15 mln owiec, ponad 5 mln świń oraz 122 mln. sztuk drobiu, w tym kurczaki, gęsi, kaczki i indyki. Sam eksport wołowiny daje corocznie 35–40% ogólnych dochodów rolniczych kraju.

Władze Argentyny od lat prowadzą strategię oparcia krajowej produkcji rolniczej w coraz większym stopniu na badaniach naukowych oraz kształceniu specjalistów w dziedzinie produkcji roślinnej i zwierzęcej. Jej promocji służą rozmaite instytucje naukowe i uniwersytety. Od roku 1956 działa Krajowy Instytut Rolnictwa i Gospodarki Zwierzęcej (INTA). We wszystkich ważnych rejonach rolniczych w Argentynie działają też stacje doświadczalne i ośrodki doradztwa rolniczego. Cały czas prowadzi się tam prace hodowlane nad soją, kukurydzą oraz biologiczną i integrowaną ochroną roślin, a ostatnio także nad uprawą roślin energetycznych i biopaliwami. Kształcenie akademickie na kierunkach rolniczych i zootechnicznych odbywa się na wielu uniwersytetach, jednak głównie na poziomie inżynierskim. Kierunki rolnicze mają

coraz mniej chętnych do studiowania. W prostych i gorzej opłacanych pracach w gospodarstwach rolnych i warzywnych Argentynczyków zastąpili już pracownicy z innych, uboższych krajów (głównie Boliwii). Zdaniem Dianny Frezza – wykładowcy z Katedry Warzywnictwa na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Buenos Aires – ranga społeczna zawodu rolnika i ogrodnika w Argentynie maleje. Roberto Barreyra – dyrektor Rolniczo-Leśnej Stacji Doświadczalnej na Uniwersytecie de La Plata uważa, że wynika to także z dość niepewnej sytuacji gospodarczej kraju, spowodowanej głównie wysoką inflacją.

Xia Xianzong, Anna Gałczyńska i Roman Hołubowicz

Produkcja sałaty masłowej w gospodarstwie warzywnym na peryferiach Buenos Aires

Spotkanie z koordynatorem ds. ogrodnictwa w Ministerstwie Przemysłu Rolnego w Buenos Aires

Dożynki Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

W Rolniczym Gospodarstwie Doświadczalnym Swadzim 13 września 2019 r. odbyły się XIII Dożynki Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Była to uroczystość szczególna, gdyż odbywała się w roku jubileuszowym 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych.

Jak co roku pierwszym punktem święta plonów był tradycyjny obrzęd dożynkowy, który wykonał Zespół Pieśni i Tańca „Lusowiacy”. Chlebem z tegorocznych ziaren, otrzymanym od starostów dożynek – dr Moniki Bartos-Spychały (dyrektor Zakładu Doświadczalno-Dydaktycznego Uprawy Roli i Roślin) oraz Jerzego Kaczmarka (dyrektora Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Swadzim) – prof. dr. hab. Jana Pikula, Rektor UPP podzielił się z uczestnikami uroczystości. „Dożynki w polskiej tradycji są czasem radości i podziękowań za trud pracy na roli zwieńczony zniwami i tradycyjnym bochenem chleba, który jest owocem wspólnej pracy rolników dla nas wszystkich – podkreślał w swoim przemówieniu Rektor UPP. – Dożynki dzisiejsze są również ważnym wydarzeniem

trwającego roku jubileuszowego 100-lecia akademickich studiów rolniczo-leśnych, który jako wspólnota akademicka obchodzimy w sposób szczególny. I dziś, świętując efekty pracy naszych jednostek doświadczalnych, wspominamy nasz rodowód i znaczenie polskiego rolnictwa, którego potrzeby doprowadziły w 1919 r. do utworzenia Wydziału Rolniczo-Leśnego na ówczesnym Uniwersytecie Poznańskim, którego kontynuatorem jest dzisiejszy Uniwersytet Przyrodniczy”. Rektor podziękował dyrektorom zakładów doświadczalnych za rok wyjątkowej pracy i trud zarządzania powierzonymi jednostkami, co w dynamicznie zmieniających się warunkach pogodowo-rynkowych nie jest proste.

Podczas uroczystości wręczono medale i odznaczenia. Doktor Zofia Szalczyk, radna Województwa Wielkopolskiego, w imieniu Samorządu Województwa Wielkopolskiego wręczyła JM Rektorowi UPP, prof. dr. hab. Janowi Pikulowi, odznakę honorową „Za zasługi dla Województwa Wielkopolskiego”. To zaszczytne honorowe wyróżnienie przyznano za wybitne osiągnięcia w dziedzinie technologii żywności i żywienia oraz zaangażowanie w realizację przedsięwzięć i inicjatyw kulturalnych z instytucjami na terenie województwa wielkopolskiego w celu promowania uniwersyteckiej nauki i kultury.

Doktor Zofia Szalczyk na ręce JM Rektora przekazała również list gratulacyjny od Marszałka Województwa Wielkopolskiego Marka Woźniaka, w którym czytamy: „Na szacunek i uznanie zasługują długie tradycje i osiągnięcia Uczelni, która z powodzeniem buduje i rozwija potencjał naukowy regionu, oferując możliwość zdobywania wiedzy na wysokim poziomie. To właśnie badania prowadzone przez jej znakomitą Kadrę pozwalają znajdować i zastosować praktyczne rozwiązania wdrażane także we współczesnym rolnictwie”.

Następnie wręczono odznaki honorowe „Zasłużony dla Rolnictwa”, nadawane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi osobom fizycznym za osiągnięcia w dziedzinie rolnictwa, rozwoju wsi i rynków rolnych. W imieniu Wojewody Wielko-

Występ Zespołu Pieśni i Tańca „Lusowiacy”

Fot. 5 x Julia Wojciechowska

Za mikrofonem: Jerzy Kaczmarek, Dyrektor Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Swadzim

Fot. 5 x archiwum DMiK UPP

polskiego wyróżnienia wręczył wiceprezes Izby Rolniczej Zbigniew Stajkowski. Wśród uhonorowanych osób znalazły się: Zbigniew Waclaw z Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Swadzim, Radosław Świergiel z Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Brody oraz Włodzimierz Łuczak i Jacek Pietrzak z Rolniczo-Sadowniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Przybroda.

Kolejna grupa odznaczonych to osoby uhonorowane przez Międzyuczelniany Komitet ds. Obchodów 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego Medalem „100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego”. Medale wręczyli prof. dr. hab. Andrzej Lesicki, Rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz prof. dr. hab. Jan Pikul, Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Medale otrzymali: Edward Warych, dyrektor Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Brody; Jerzy Kaczmarek, dyrektor Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Swadzim; prof. dr. hab. Andrzej Rutkowski, dyrektor Zakładu Doświadczalnego Żywności Zwierząt w Gorzynie; Wojciech Śliwa, dyrektor Leśnego Zakładu Doświadczalnego Murowana Goślina; Iwo Gałecki, dyrektor Leśnego Zakładu Doświadczalnego Siemianice oraz Marian Grodzki.

Po zakończeniu części oficjalnej Dożynek, która odbyła się w Kasztanowym Pałacu w Swadzimiu, wystąpił zespół Swing & Classic Quartet, a następnie goście zostali zaproszeni do zwiedzenia Rolniczego Gospodarstwa Doświadczalnego Swadzim.

Iwona Cieślak

W tym roku wieniec dożynkowy przygotowano z okazji stulecia akademickich studiów rolniczo-leśnych w Poznaniu

JM Rektor UPP, prof. dr. hab. Jan Pikul (pierwszy od prawej), podczas dzielenia chleba dożynkowego upieczonego z ziaren tegorocznych plonów

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu podczas europejskiej Nocy Naukowców 2019

W piątek 27 września 2019 r. już po raz jedenasty w Poznaniu odbyła się Europejska Noc Naukowców – największe w Wielkopolsce wydarzenie popularnonaukowe, którego współorganizatorem był Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu. W tegorocznej edycji zorganizowano 74 imprezy, w tym m.in.: warsztaty, pokazy, wykłady, stoiska interaktywne, gry zespołowe oraz kilka degustacji w 13 budynkach na terenie Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

W tym roku najwięcej wydarzeń tradycyjnie odbyło się w budynku Collegium Maximum przy ul. Wojska Polskiego 28, budynku Nauk o Żywności i Żywieniu przy ul. Wojska Polskiego 31/33, budynku Kolegium Cieszkowskich przy ul. Wojska Polskiego 71 C, oraz Kolegium Zembala przy ul. Dąbrowskiego 159. Dzięki aktywnemu zaangażowaniu około 300 naukowców, doktorantów i studentów mogliśmy przybliżyć odwiedzającym specyfikę naszej uczelni, umożliwiliśmy bezpośredni kontakt z kadrami, a także zaprosiliśmy młodych ludzi do sal wykładowych, laboratoriów i pracowni, w których – jako studenci – być może będą w przyszłości odbywać zajęcia. Każdy mógł znaleźć coś interesującego dla siebie.

Dzieci nauczyły się rozróżniać wróbla od mazurka, dowiedziały się, czym nakarmić gila, ziembę czy sikorkę. Poznali smaki dziedzictwa kulinarnego Wielkopolski. Zapoznali się ze skutecznymi metodami przyswajania słownictwa w kontekście kulturowym, np. zagadnienia związane z architekturą, kuchnią, sztuką w języku angielskim. Mogli m.in. posmakować chronionych produktów żywnościowych oraz zapoznali się z właściwościami i sposobami wykorzystania ciekłego azotu.

Na warsztatach uczestnicy dowiedzieli się, wszystkiego o serach i ich historii oraz o tym, że ser odkryto przez... przypadek. Kiedy i gdzie wyrabiano pierwszy ser? Dlaczego ma dziury? Czy może być niebieski, a nawet czarny? Ser smażony jest znany w całej Polsce, jednak to głównie Wielkopolska słynie z jego wyrobu. Charakteryzuje się żółtą barwą, bardzo intensywnym smakiem i zapachem. Uczestnicy warsztatów

mieli zatem okazję zapoznać się z historią jego wytwarzania, a także przygotowali ser na ciepło i przyprawili go dowolnymi dodatkami smakowymi.

W pomieszczeniach Instytutu Zoologii można się było bezpośrednio spotkać z rakami.

W trakcie warsztatów goście dowiedzieli się, jakie ich gatunki występują w Polsce? Co to znaczy „chodzić rakiem” i gdzie raki zimują.

Zwiedzający zobaczyli nie tylko to, jak w ciągu kilkunastu sekund z suchej kaszki kukurydzianej produkowane są Twoje ulubione chrupki, ale także zobaczyli, jak powstają chrupki kukurydziane dla zwierząt. W laboratoriach Instytutu Inżynierii Biosystemów uczestnicy warsztatów mieli okazję zobaczyć z bliska „pożyteczne robaki”. Mało tego, mogli je dotknąć, a chętni nawet odszukać w wermikompostowniku.

Specjaliści z Palmiarni Poznańskiej podczas warsztatów pozwolili nam wcielić się w rolę detektywów i spróbować rozwiązać kryminalną zagadkę z roślinami w tle. Uczestnicy Nocy Naukowców zostali podzieleni na pięć pięcioosobowych drużyn, potrzebny był spryt oraz wiedza dotycząca roślin. Kolejną atrakcją, przygotowaną tym razem przez naukowców Wydziału Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej, było zapoznanie się dzięki zabawie i doświadczeniom z magicznymi właściwościami wody. Uczestnicy dowiedzieli się o „Internecie rzeczy” – czyli jak samodzielnie zbudować automatyczną stację meteorologiczną.

W tym roku podczas Nocy Naukowców 2019 udział wzięło 40 jednostek z 8 wydziałów i jednostek ogólnowydziałowych (zob. tabela), studenci z kół naukowych UPP, studenci Szkoły Doktorskiej z Brazylii, Indii i Indonezji oraz pracownicy Palmiarni Poznańskiej. Odwiedziło nas ponad 6000 osób.

*dr inż. Urszula Mojsiej,
koordynator projektu Nocy Naukowców na UPP,
Działu Marketingu i Komunikacji UPP*

Udział jednostek Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w Nocy Naukowców 2019 r.

Wydziały/jednostki ogólnouczelniane/koła naukowe	Liczba jednostek	Liczba imprez	Liczba cykli
Rolnictwa i Bioinżynierii	6	19	45
Instytut Inżynierii Biosystemów		5	21
Katedra Agronomii		2	5
Katedra Genetyki i Hodowli Roślin		1	2
Katedra Mikrobiologii Ogólnej i Środowiskowej		1	3
Katedra Gleboznawstwa i Ochrony Gruntów		1	2
Koło Naukowe Biotechnologów „OPERON”		9	12
Leśny	5	6	8
Katedra Urządzania Lasu, Sekcja Biometryczna Koła Leśników		2	4
Katedra Hodowli Lasu, Katedra Fitopatologii Leśnej		1	1
Katedra Entomologii Leśnej		1	1
Sekcja Edukacji Przyrodniczo-Leśnej Koła Leśników		2	2
Technologii Drewna	3	3	5
Katedra Chemii		1	2
Katedra Meblarstwa		1	1
Katedra Nauki o Drewnie		1	2
Medycyny Weterynaryjnej i Nauki o Zwierzętach	4	5	12
Instytut Zoologii		2	7
Katedra Turystyki Wiejskiej		1	3
Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt		1	1
Koło Naukowe Zootechników i Biologów, Sekcja Żywienia Zwierząt Monogastrycznych i Amatorskich, Katedra Żywienia		1	1
Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu	8	12	13
Katedra Terenów Zieleni i Architektury Krajobrazu		1	1
Katedra Botaniki		2	2
Katedra Roślin Ozdobnych		2	1
Katedra Fitopatologii i Nasiennictwa		3	3
Katedra Żywienia Roślin		1	2
Katedra Dendrologii, Sadownictwa i Szkółkarstwa		1	1
Katedra Entomologii i Ochrony Środowiska		1	1
Katedra Fizjologii Roślin		1	2
Nauk o Żywności i Żywieniu	6	13	26
Instytut Żywienia Człowieka i Dietetyki		2	3
Instytut Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego		3	5
Katedra Fizyki i Biofizyki		1	3
Katedra Jakości Produktów Mleczarskich		3	3
Katedra Biochemii i Analizy Żywności		1	3
Katedra Technologii Mięsa		3	9
Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej	4	6	18
Instytut Melioracji, Kształtowania Środowiska i Geodezji		2	5
Instytut Budownictwa i Geoinżynierii		1	3
Katedra Inżynierii Wodnej i Sanitarnej		2	8
Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska		1	1
Ekonomiczno-Społeczny	2	7	10
Katedra Ekonomii		2	5
Katedra Ekonomii i Polityki Gospodarczej w Agrobiznesie		5	5
Studium Języków Obcych	1	1	1
Palmiarnia Poznańska	1	1	2
Studenci z Brazylii, Indii, Szkoła Doktorska	1	1	1
Ogółem wszystkie jednostki	40	74	141

Fot. 24 x archiwum DMK UPP

Podwójny jubileusz prof. dr. hab. Piotra Golińskiego oraz otwarcie wyremontowanego budynku Katedry Chemii

Wyształcił pokolenia naukowców, którzy odkrywają tajemnice chemii. Współpracuje ze środowiskami naukowymi w Polsce i za granicą. Profesor dr hab. Piotr Goliński, kierownik Zakładu Chemii Analitycznej UPP, obchodził podwójny jubileusz 70-lecia urodzin i 45-lecia pracy naukowej.

Symposium poświęcone obchodom jubileuszy prof. dr. hab. Piotra Golińskiego odbyło się w uroczystej atmosferze 18 września 2019 r. w budynku Katedry Chemii UPP. Zaproszeni goście mogli zapoznać się z sylwetką i dorobkiem naukowym Jubilata, uzyskany m.in. dzięki pasji Profesora do zagadnień naukowych, którymi się zajmuje. Wśród zaproszonych byli m.in. naukowcy, z którymi przez 45 lat profesor Goliński współpracował. Swoje wykłady wygłosili prof. dr hab. Henryk Korniak oraz prof. dr hab. Jerzy Chełkowski. O niesłyszanej umiejętności Jubilata łączenia pasji naukowej ze zdolnościami zarządzania opowiedzieli JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul oraz dziekan Wydziału Technologii Drewna, prof. dr hab. Bartłomiej Mazela. Gratulacjom i życzeniom dalszych sukcesów nie było końca.

Podczas Jubileuszu prof. dr hab. Piotr Goliński został również uhonorowany Medalem 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego. Wyróżnienie wręczył Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul.

Część oficjalną zakończyło uroczyste przecięcie wstęgi z okazji otwarcia nowo wyremontowanego budynku Katedry Chemii w setną rocznicę jego powstania.

Iwona Cieślík

Profesor dr hab. Piotr Goliński (z lewej) otrzymał Medal 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego; wyróżnienie wręczył JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul

Uroczyste przecięcie wstęgi przed odnowionym budynkiem Katedry Chemii

Fot. z x Iwona Cieślík

Podziękowanie dla pracowników odchodzących na emeryturę

Fot. 5 x Ewa Strycka

Na zasłużoną emeryturę odeszli m.in. była prorektor ds. studiów, prof. dr hab. Monika Kozłowska...

... prof. dr hab. Irena Małecka-Jankowiak, były członek Rady programowej „Więści Akademickich”...

... dr inż. Alicja Płóciennik z Działu Osobowego i Spraw Socjalnych UPP...

... oraz mgr Urszula Majsiej z Działu Marketingu i Komunikacji UPP

Już tradycyjnie w ostatnim tygodniu września w Kolegium Rungego odbyło się uroczyste pożegnanie pracowników, którzy w bieżącym roku przechodzą na emeryturę. W spotkaniu uczestniczyli rektor, prorektorzy oraz dziekani i prodziekani wydziałów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Uroczystość poprowadził prof. dr hab. Jan Pikul, JM Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Dziękując uczestnikom spotkania za wieloletnią pracę, podkreślał ich wkład w rozwój uczelni i życzył, aby zawarte znajomości i przyjaźnie przetrwały, a czas zasłużonego odpoczynku mijał w zdrowiu na realizacji pasji. Pracownikom odchodzącymi na emeryturę wręczono listy gratulacyjne z podziękowaniami oraz okolicznościowe upominki.

Podczas spotkania osobom uhonorowanym przez Międzyuczelniany Komitet ds. Obchodów 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego rektor wręczył Medale 100-lecia Uniwersytetu Poznańskiego. Wśród nagrodzonych znaleźli się: prof. dr hab. Tomasz Jankowski, Barbara Kleszcz, prof. dr hab. Monika Kozłowska, prof. dr hab. Irena Małecka-Jankowiak, prof. dr hab. Jan Michniewicz oraz prof. dr hab. Barbara Politycka. Z kolei prof. dr hab. Edward Pospiech otrzymał Medal 100-lecia Akademickich Studiów Rolniczo-Leśnych.

W bieżącym roku na emeryturę przechodzi 65 osób, w ród nich 25 nauczycieli akademickich, w tym 15 profesorów tytułarnych, 12 pracowników administracyjnych, 20 technicznych oraz 8 pracowników obsługi.

Iwona Cieślik

Dziękując uczestnikom spotkania za wieloletnią pracę, JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul, podkreślał ich wkład w rozwój uczelni i życzył, aby zawarte znajomości i przyjaźnie przetrwały, a czas zasłużonego odpoczynku mijał w zdrowiu na realizacji pasji

Pokłosie pierwszej ogólnopolskiej konferencji „W służbie ludziom i przyrodzie – działalność patriotyczna i społeczno-przyrodnicza myśliwych i leśników”

Wyżej wymieniona konferencja odbyła się pod koniec stycznia 2019 r. w Ośrodku Edukacji Ekologicznej w Janowie Lubelskim pod honorowym patronatem Ministra Środowiska Henryka Kowalczyka. Przewodniczącym komitetu naukowego konferencji był prof. dr hab. inż. Dariusz J. Gwiazdowicz, a organizatorami m.in. Polski Związek Łowiecki i Lasy Państwowe. Licznie zgromadzeni myśliwi i leśnicy, a także parlamentarzyści, doradca Prezydenta RP i wojewoda lubelski wysłuchali referatów wygłoszonych przez prelegentów z ośrodków naukowych z różnych regionów kraju.

Z inicjatywy niestrudzonego kolekcjonera mgr. Krzysztofa Mielnikiewicza i według jego projektu Poczta Polska wydała dwa bloczki tematycznie związane z konferencją. Na jednym z nich przedstawiono zdjęcia portretowe trzech zasłużonych leśników. Są to:

Profesor hon. Józef Rivoli, dr h.c. (1838–1926) – przewodniczący Wydziału Leśnego Centralnego Towarzystwa Gospodarczego; wykładowca w Wyższej Szkole Rolniczej im. Haliny w Żabikowie; założyciel czasopisma „Przegląd Leśniczy”; organizator sekcji leśnej Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego, a także jego pierwszy prodziekan.

Inżynier Adam Loret (1884–1939) – po odzyskaniu niepodległości dyrektor Warszawskiej Dyrekcji Lasów Państwowych, a potem dyrektor naczelny Lasów Państwowych; wprowadził nową strukturę administracyjną LP; zrealizował inwentaryzację krajowych zasobów leśnych; współorganizował nowoczesny przemysł drzewny. W listopadzie 1939 r. zginął z rąk NKWD w niewyjaśnionych okolicznościach.

Profesor dr Wiesław Antoni Szerbiński (1900–1972) – Powstaniec Wielkopolski i uczestnik wojny polsko-bolszewickiej; więzień oflagów XI A Osterode, II B w Arnswalde i II C Woldenberg; w okresie niewoli aktywnie uczestniczył w szkoleniu kadr leśnych i pisał podręczniki łowieckie; w 1960 r. zorganizował Katedrę Gospodarstwa Łowieckiego w Poznaniu; twórca podstaw nowoczesnego łowiectwa opartego na zasadach ekologicznych.

Na drugim bloczku upamiętniono m.in. twórcę wielkopolskiego łowiectwa **Władysława Jantę-Polczyńskiego (1854–1946)**. Był aktywnym uczestnikiem walk o niepodległość Polski, założycielem i redaktorem czasopism „Łowiec Wielkopolski” i „Łowiectwo Polski”, autorem wielu książek o tematyce łowieckiej. W tym miejscu należy wspomnieć, że przekazał on m.in. Wydziałowi Rolniczo-Leśnemu Uniwersytetu Poznańskiego „starożytnie berło z kości słoniowej”. Mimo poszukiwań do chwili obecnej nie znalazłem informacji na temat losu tego berła, które zaginęło w czasie zawieruchy wojennej.

Emisja przedstawionego na rycinie bloczka jest godna uwagi. W stuletniej historii akademickich studiów leśnych w Poznaniu po raz pierwszy Poczta Polska w ten sposób upamiętniła dwóch naszych wielce zasłużonych profesorów.

tekst i opracowanie ilustracji Jerzy Wiśniewski

Fot. Jerzy Wiśniewski

Bloczek wyemitowany niedawno przez Poczta Polska upamiętnia dwóch naszych wybitnych naukowców

Deklaracja społecznej odpowiedzialności uczelni podpisana

W drugim dniu Kongresu Społecznej Odpowiedzialności Nauki – Nauka dla Ciebie – odbywającego się w dniach 16–17 września 2019 r. w murach krakowskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego (Audytorium Maximum) – nastąpiło uroczyste podpisanie Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni przez 58 uniwersytetów oraz szkół wyższych. Sygnatariuszem Deklaracji z ramienia Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu był prof. dr hab. Cezary Mądrzak, prorektor ds. studiów UPP.

Deklaracja Społecznej Odpowiedzialności Uczelni, zainicjowana w 2017 r. i podpisana wówczas przez 23 szkoły wyższe, to zobowiązanie tego środowiska do upowszechniania wartości akademickich oraz popularyzowania nauki wśród społeczeństwa. Jest to w praktyce potwierdzenie tego, że Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu od lat dobrowolnie angażuje się w promowanie idei zrównoważonego rozwoju zarówno

w programach edukacyjnych, jak i w badaniach naukowych, a także dba o ład organizacyjny uczelni, opierając jej zarządzanie na fundamentach społecznej odpowiedzialności.

W towarzyszących wydarzeniu panelach, seminariach i warsztatach poświęconych Społecznej Odpowiedzialności Nauki uczestniczyły prof. UPP dr hab. Magdalena Kozera-Kowalska – pełnomocnik Rektora ds. Społecznej Odpowiedzialności UPP oraz mgr Katarzyna Trzeciak – pracownik Działu ds. Funduszy Strukturalnych. Uczestnicząc w interaktywnych warsztatach, przedstawicielki UPP zmierzyły się m.in. z problemami skutecznego upowszechnienia, komunikacji i promocji nauki.

*dr hab. Magdalena Kozera-Kowalska,
pełnomocnik Rektora ds. Społecznej Odpowiedzialności UPP*

Prorektor ds. nauki UPP, prof. dr hab. Cezary Mądrzak oraz wiceprezes Rady Ministrów, minister nauki i szkolnictwa wyższego, dr Jarosław Gowin podczas Kongresu Społecznej Odpowiedzialności Nauki – Nauka dla Ciebie

W kongresie oprócz prorektora Cezarego Mądrzaka uczestniczyła również prof. UPP dr hab. Magdalena Kozera-Kowalska – pełnomocnik Rektora ds. Społecznej Odpowiedzialności UPP

Fot. 2. x Katarzyna Trzeciak

Konferencja naukowo-warsztatowa „Hortiterapia jako element wspomagający leczenie tradycyjne” – część warsztatowa

Poznań, Kolegium Zembala, 20 sierpnia 2019 r.

Już po raz czwarty, tradycyjnie w sierpniu, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu zorganizował konferencję hortiterapeutyczną. Hortiterapia (ogrodoterapia, ogrodolecznictwo, zielona terapia) to bardzo dynamicznie rozwijająca się w ostatnich czasach dziedzina nauki i równocześnie rodzaj terapii. Znalazło to potwierdzenie w liczbie uczestników tegorocznej konferencji, w której mimo trwających wakacji wzięło udział ponad 140 osób. Wśród uczestników byli zarówno przedstawiciele nauki, pracownicy ośrodków opiekuńczo-wychowawczych, domów pomocy społecznej, szpitali, jak i reprezentanci stowarzyszeń i fundacji oraz osoby prywatne. Patronat honorowy nad konferencją objęli Prezydent Miasta Poznania oraz Jego Magnificencja Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Wydarzeniu towarzyszyła wystawa prac Marty Bielawskiej zatytułowana „Moc z natury”, ukazujących piękno przyrody zatopione w papierze.

Podczas konferencji wygłoszono dziesięć referatów, a w części praktycznej odbyło się sześć warsztatów prowadzonych przez pracowników naukowych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu i absolwentki studiów podyplomowych hortiterapia. Warsztaty ukazały możliwości niecodziennego wykorzystania roślin pochodzących z ogrodów, łąk i pól. Uczestnicy mieli okazję się przekonać, jak rośliny wpływają na stymulację wszystkich zmysłów i jak pobudzają wyobraźnię. Efektem warsztatów były oryginalne prace inspirowane roślinami.

Warsztaty „W stogu siana...” przeprowadziły Joanna Kobus-Marczak i Agnieszka Romanowska-Pawłowska, przedstawicielki grupy hortiterapeutów „Zielony Warsztat”, absolwentki Studiów Podyplomowych Hortiterapia w Poznaniu. „Bohaterami” warsztatów były: siano, słoma i trawa, które okazały się być doskonałym materiałem terapeutycznym do tworzenia niezwykłych prac. Dodatkowo atrakcje stanowił szum zbóż, zapach siana i kwiatów...

Fot. 3 x archiwum WOAK UPP

Zajęcia z hortiterapii wyciszają i łagodzą stany poddenerwowania; to dobry sposób na relaks

Warsztaty „WARZY-wa”

Monika Tempłowicz i Karolina Wenc, również przedstawicielki grupy „Zielony Warsztat” i absolwentki Studiów Podyplomowych Hortiterapia w Poznaniu, w ramach warsztatu „Roślinne witraże” zaprezentowały, jak za pomocą kalki i rosnących w ogrodzie roślin wykonać niepowtarzalne i pełne kolorów witraże.

Z kolei w jaki sposób przygotować naturalne kosmetyki – maseczki i peelingi, które sprawią, że poczujemy się jak w profesjonalnym SPA, pokazały absolwentki Studiów Podyplomowych Hortiterapia w Poznaniu – Izabela Piękna i Karolina Korpalska, autorki warsztatu „Domowe SPA”.

Kosmetyczne możliwości roślin zaprezentowała Marzena Pięta, absolwentka Studiów Podyplomowych Hortiterapia w Poznaniu. Warsztaty „Mydła ziołowe” ukazały, że tworzenie mydła nie jest trudne i może dać wiele radości, szczególnie gdy korzysta się z suszonych ziół, np. nagietka, chabra polnego i rumianku. Uczestnicy warsztatów ozdobili papierowe torebki stemplami z warzyw i zapakowali w nie własnoręcznie przygotowane mydła.

Przedstawicielki grupy hortiterapeutycznej „Zielone Pasjonatki” i absolwentki Studiów Podyplomowych Hortiterapia w Poznaniu – Alina Teodorowicz i Olga Paszkowska dowiodły, że pisanie może zrelaksować, dać wiele przyjemności i satys-

fakcji. Podczas warsztatów „Zielona kaligrafia” uczestnicy, posługując się naturalnymi materiałami, tj. gęsim piórem, liśćmi i korą, tworzyli niepowtarzalne napisy na kamieniach, liściach i muszlach.

W roli głównej warsztatów przeprowadzonych przez Annę Golcz i Jolantę Lisiecką z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wystąpiły nietuzinkowe rośliny czyli warzywa. Warsztat „WARZY-wa” odbywał się w odpowiednio zaaranżowanej na tę okoliczność sali i był inspirowany bajką braci Grimm *Rozpunka*. Podzieleni na cztery grupy nawiązujące do części jadalnych warzyw (owoc, korzeń, kwiat, liść) uczestnicy wykonywali postacie warzywnej księżniczki Rozpunki. Mieli także okazję do skosztowania tego warzywa wraz z różnymi dodatkami.

Wszystkie warsztaty, którym towarzyszyło ogromne zaangażowanie prowadzących i uczestników, przebiegały w przyjemnej atmosferze. Jesteśmy przekonane, że pozwoliły one doświadczyć pozytywnego działania hortiterapii. Już teraz zapraszamy na kolejną konferencję hortiterapeutyczną 18 sierpnia 2020 r.

dr inż. Jolanta Lisiecka i prof. dr hab. Anna Golcz

Z elementów roślinnych można wyczarować rozmaite postaci, np. z bajek (tu: z *Rozpunki* braci Grimm)

Trzecie Międzynarodowe Forum Logistyki w Gospodarce Żywnościowej

W dniach 26–28 czerwca 2019 r. na terenie Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbyło się III Międzynarodowe Forum Logistyki w Gospodarce Żywnościowej oraz IV krajowa Konferencja AGROLOGISTYKA. Wydarzenie to organizowane jest co dwa lata przez Katedrę Prawa i Organizacji Przedsiębiorstw w Agrobiznesie Wydziału Ekonomiczno-Społecznego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Spotkania naukowe odbywają w ramach istniejącego od 2012 r. projektu Forum Agrologistyki (*Agri-food Logistics Forum*), który jest efektem wieloletniej współpracy zespołu naukowców z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z praktyką gospodarczą i naukowcami z innych krajów.

Tegoroczne spotkanie wyraźnie uwidocznili praktyczną stronę projektu, tj. działanie platformy wymiany poglądów między przedstawicielami świata nauki i praktyki, a przede wszystkim zbliżenie tych środowisk w celu wypracowania wspólnego modelu transferu wiedzy i doświadczeń na forum krajowym oraz międzynarodowym. W wydarzeniu uczestniczyło ponad pięćdziesięciu gości, w tym – poza specjalistami z kraju – naukowcy z Kanady, Hiszpanii, Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch, Litwy oraz Kenii.

W ramach tegorocznego spotkania, które zrealizowano pod hasłem: „Towards the Sustainability of Logistics in the Agri-Food Supply Chains” („W kierunku zrównoważonego rozwoju logistyki w łańcuchach dostaw rolno-spożywczych”) odbyły się dwie stacjonarne sesje plenarne, cztery sesje tematyczne oraz sesja wyjazdowa, w ramach której uczestnicy Forum mieli możliwość prześledzenia drogi mleka z gospodarstwa do mleczarni, a stamtąd do finalnego konsumenta.

W sesji plenarnej gośćmi honorowymi byli prof. Michael Bourlakis z Wielkiej Brytanii, ekspert z logistyki oraz funkcjonowania łańcucha dostaw żywności; dr Marcel Adenauer, analityk przy OECD, członek zespołu odpowiedzialnego

w powstawanie rocznika OECD-FAO Agricultural Outlook report, specjalista rynku zbóż oraz dr Nouredin Driouech z Śródziemnomorskiego Instytutu Agronomicznego w Bari, reprezentujący CIHEAM (śródziemnomorską organizację międzyrządową poświęconą zrównoważonemu rozwojowi rolnictwa i rybołówstwa, bezpieczeństwu żywności i żywienia oraz obszarów wiejskich i przybrzeżnych). Ponadto wystąpili prelegenci z firm, z którymi w ramach Forum nawiązano współpracę tj. Aleksander Niemczyk z GS1 oraz Jakub Olipra z Credit Agricole Bank Polska.

Sesja wyjazdowa odbyła się w Kuklinowie, w siedzibie przedsiębiorstwa Agointegracja Sp. z o.o., gdzie swoimi doświadczeniami na temat integrowania podmiotów w łańcuchów dostaw żywności podzielił się gospodarz – Wojciech Styburski oraz goście z Litwy – prof. Jan Žukowskis i dyrektor jednej z wiodących litewskich mleczarni „Pieno gėlė” („Kwiat mleka”) z Plungė na Litwie – Jonas Kuzminskas. Uczestnicy wizytowali wyróżniające się gospodarstwo specjalizujące się w produkcji mleka, prowadzone przez Tomasza Naglaka w miejscowości Bułaków. Następnie goście udali się do Mleczarni w Gostyniu. Na miejscu, korzystając z przychylności władz oraz fachowej pomocy pracowników OSM szczegółowo poznali proces przetwórstwa mleka oraz degustowali produkty finalne.

Trzeciego dnia konferencji dla gości zagranicznych zorganizowano wycieczkę do Pałacu w Rogalinie.

Zamykając III Międzynarodowe Forum Logistyki w Gospodarce Żywnościowej, organizatorzy zachęcali uczestników do dalszej owocnej współpracy oraz zaprosili na kolejne spotkanie w 2021 r.

W imieniu Komitetu Organizacyjnego – prof. UPP dr hab.
Magdalena Kozera-Kowalska

Fot. archiwum Magdaleny Kozery-Kowalskiej

Uczestnicy III Międzynarodowego Forum Logistyki w Gospodarce Żywnościowej

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu rozpoczął współpracę z PGE Energia Odnawialna

Porozumienie w tej sprawie podpisano 14 czerwca 2019 r. podczas jubileuszowych obchodów odbywających się na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Swoje podpisy na dokumencie złożyli prof. dr hab. Jan Pikul, Rektor UPP oraz Szymon Kowalski, Dyrektor Biura Rozwoju i Innowacji PGE Energia Odnawialna.

PGE EO, spółka z Grupy Kapitałowej PGE, działająca w obszarze wytwarzania energii z odnawialnych źródeł, wraz z Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu na mocy porozumienia podejmą współpracę w przeprowadzaniu badań przemysłowych, prac badawczo-rozwojowych i przedwdrożeniowych w dziedzinie generacji gazów alternatywnych, energetycznego zagospodarowania biomasy odpadowej oraz szeroko pojętej energetyki odnawialnej.

Strony porozumienia będą prowadzić innowacyjne projekty, ściśle powiązane z działalnością naukowo-dydaktyczną uniwersytetu, a w szczególności działalnością badawczo-rozwojową Pracowni Ekotechnologii Instytutu Inżynierii Biosystemów UPP, która jest najlepszą w kraju jednostką zajmującą się badaniami dotyczącymi procesu fermentacji metanowej, kompostowania, technologiami dezodoryzacji i redukcji emisji gazowych oraz metodami zagospodarowania odpadów organicznych.

Iwona Cieślak

Fot. Iwona Cieślak

Swoje podpisy na dokumencie złożyli prof. dr hab. Jan Pikul, Rektor UPP (z lewej) oraz Szymon Kowalski, Dyrektor Biura Rozwoju i Innowacji PGE Energia Odnawialna

XXIV Sesja Naukowa Sekcji Młodej Kadry Naukowej PTTŻ – VII International Session of Young Scientific Staff „Żywność – wczoraj, dziś i na zdrowe jutro”

23–24 maja 2018 r., Olsztyn

Te goroczne spotkanie młodych naukowców w ramach Sesji Naukowej Sekcji Młodej Kadry Naukowej zagościło w urzekającym Olsztynie. Konferencja pod hasłem „Żywność – wczoraj, dziś i na zdrowe jutro” została zorganizowana przez Oddział Olsztyński Polskiego Towarzystwa Technologów Żywności przy wsparciu Sekcji Młodej Kadry Naukowej PTTŻ (reprezentowanej przez dr inż. Monikę Przeor i mgr inż. Oskara Szczepaniaka z Katedry Technologii Gastronomicznej i Żywności Funkcjonalnej UPP).

Spotkanie od 24 lat gromadzi młodych naukowców i doktorantów z Polski, a po raz siódmy konferencja miała charakter międzynarodowy. Formuła spotkań tradycyjnie już sprzyja wymianie doświadczeń i wiedzy między uczestnikami, jak również integracji środowiska żywieniowego w przyjaznej atmosferze.

Tematycznie Sesję podzielono na kilka sekcji: Żywność regionalna i tradycyjna; Innowacje w technologii żywności; Higiena produkcji żywności; Związki bioaktywne w żywności; Jakość i autentyczność żywności oraz Żywnienie człowieka i zachowania konsumentów. Wystąpienia, które zaprezentowano w trakcie Sesji, doskonale łączą obszar zainteresowań zarówno uczestników zrzeszonych w PTTŻ, Polskim Towarzystwie Magnezologicznym, jak i w Sekcji Chemii Żywności PTChem.

W obradach plenarnych i sesjach plakatowych udział wzięło około 100 uczestników z takich ośrodków jak: Uniwersytet Rzeszowski, Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN w Olsztynie, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Uniwersytet Rolniczy w Krakowie, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Gdański Uniwersytet Medyczny, Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego w Warszawie, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Politechnika Łódzka oraz sam gospodarz – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski.

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu tradycyjnie reprezentowała grupa doktorantów i początkujących naukowców z Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu pod opieką wieloletniego członka Komitetu Naukowego i propagatora tej Konferencji, kierownika Wydziałowego Studium Doktoranckiego, prof. dr hab. Małgorzaty Nogala-Kałuckiej (WNZZ UPP). Sesję Naukową zainaugurował wykład dr hab. inż. Joanny Michalak (UWM w Olsztynie) pt. „Rumiane tosty z kawą na śniadanie”.

Nad poziomem merytorycznym prezentowanych doniesień czuwał Komitet Naukowy, w którego skład weszli m.in. obecni na konferencji prof. M. Darewicz (UWM, Olsztyn), prof. dr hab. A. Kita (UP, Wrocław), prof. T. Sikora (UE, Kraków), dr hab. M. Dżugan, prof. nadzw. (UR Rzeszów), prof. G. Thorkelsson (Uniwersytet Islandzki, Islandia) oraz dr K. Marciniak-Łukasiak (SGGW, Warszawa).

W ciągu dwóch dni obrad przedstawiono 33 referaty w języku polskim, 10 w języku angielskim, 24 postery polskie i 13 angielskich. Komitet Naukowy tradycyjnie wyróżnił najlepsze referaty i plakaty, a w gronie nagrodzonych nie zabrakło przedstawiciela UPP: inż. Marcina Dziędzińskiego – absolwenta WNZZ. W nagrodę student naszej uczelni będzie mógł opublikować wyniki ze swojego posteru w uznanym czasopiśmie – „Journal of Elementology”. Dopelnieniem olsztyńskiej Sesji Młodej Kadry Naukowej było zwiedzanie pięknego Olsztyna w towarzystwie przewodnika oraz bankiet w Hotelu Park, w którym odbywała się konferencja. Wieczorne spotkanie było doskonałą okazją do nawiązania nowych znajomości między uczestnikami, pogłębienia istniejących znajomości oraz sposobnością do sympatycznych rozmów z członkami Komitetu Naukowego.

Konferencja Młodej Kadry upłynęła w bardzo miłej atmosferze i ponownie stała się platformą spotkań naukowych i towarzyskich młodych osób zajmujących się naukami żywieniowymi w Polsce. Kolejna, XXV Sesja Naukowa za rok odbędzie się na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu. Już teraz serdecznie zapraszamy wszystkich sympatyków na to niezwykle jubileuszowe spotkanie!

Monika Fedko, Jakub Kurek, Oskar Szczepaniak

Na zdjęciu od lewej: mgr inż. Oskar Szczepaniak; mgr inż. Monika Fedko; prof. dr hab. Małgorzata Nogala-Kałucka (WNZZ), prof. dr hab. Agnieszka Kita (UP we Wrocławiu) i mgr Jakub Kurek

Fot. archiwum własne

Docent dr inż. Feliks Polcyn (1926–2019)

Fot. archiwum Jerzego Świgoń

Docent dr inż. Feliks Polcyn (1926–2019)

W czwartkowe przedpołudnie w dniu 27 czerwca br. na cmentarzu junikowskim pożegnaliśmy docenta Feliksa Polcyna, doktora nauk technicznych, wieloletniego pracownika naszej uczelni.

Docent Polcyn urodził się w 1926 r. Ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu, a następnie studia II stopnia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej. Po studiach pracował w Przedsiębiorstwie Budowy Zakładów Przemysłu Ciężkiego, a później w Zakładach Sprzętu Mechanicznego w Poznaniu. W tym okresie był autorem kilku prac projektowo-konstrukcyjnych, technologicznych i organizacyjnych dotyczących silników spalinowych i obrabiarek. Jednocześnie był nauczycielem przedmiotów technicznych w Szkole Przesposobienia Przemysłowego, a następnie w Liceum Mechanicznym w Poznaniu. W 1962 r. mgr inż. Feliks Polcyn związał się uczelnią, rozpoczynając pracę w Katedrze Mechaniki Technicznej ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu.

W 1969 r. na Wydziale Technologii Drewna uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych za pracę „Metoda pomiaru momentu skręcającego przy toczeniu poprzeczno-wgłębny rowków w otworach o małej średnicy” (promotor prof. dr Witold Kręglewski). W 1985 r. został mianowany na stanowisko docenta.

W swej działalności naukowej docent Polcyn koncentrował się na następujących zagadnieniach: prawdopodobna identyfikacja materiałów konstrukcyjnych (głównie stali) na podstawie pomiaru cechy twardości, racjonalna gospodarka energetyczna w zakładach przemysłu drzewnego (a zwłaszcza analiza procesów spalania odpadowego pyłu drzewnego) oraz przemysłowe procesy suszenia drewna rozdrobnionego. Był autorem lub współautorem około 10 publikacji, jednego patentu i około 30 opracowań związanych z praktyką przemysłową. Wszystkie te prace były przygotowywane bardzo starannie, wręcz precyzyjnie wyczelowane.

Działalność dydaktyczna docenta Polcyna obejmowała głównie technikę cieplną i technologię metali. Był autorem programów nauczania tych przedmiotów, a także współtwórcą pomocy dydaktycznych. Był również opiekunem sześciu prac magisterskich oraz opiekunem studenckiego Koła Naukowego Technologów Drewna (1985–1989). Koło, osiągające wtedy znaczne sukcesy naukowe i organizacyjne (obozy naukowe, udział w sympozjach i kongresach studenckich kół naukowych w kraju i za granicą), uhonorowano I nagrodą w konkursie na najlepsze koło środowiska poznańskiego.

Docent dr Feliks Polcyn brał czynny udział w życiu organizacyjnym uczelni. Był m.in. od 1971 r. kierownikiem Zespołu Dydaktycznego (później Naukowo-Dydaktycznego) Techniki Ciepłej, zastępcą dyrektora do spraw dydaktycznych i pedagogicznych Instytutu Podstaw Techniki (od 1975) oraz kierownikiem Zakładu Techniki Ciepłej (od 1981). Za działalność naukową, dydaktyczną i wychowawczą był wielokrotnie wyróżniany nagrodami rektora, otrzymał też nagrodę Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego III stopnia (1971). W 1983 r. został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a w 1989 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W 1991 r., po 29 latach pracy w Akademii Rolniczej, docent dr inż. Feliks Polcyn przeszedł na zasłużoną emeryturę. Jako emeryt przeżył jeszcze niemal 28 lat. Zmarł 19 czerwca bieżącego roku.

Jerzy Świgoń

Profesorowie Jerzakowie

Na ogół w pamięci pozostają jedynie zakodowane pojedyncze wydarzenia i fakty, te, które dostarczyły szczególnych emocji. Z tego też powodu mankamentem tym są w największym stopniu obciążone wspomnienia tych, których poczynania wieńczył zdobyty prestiż naukowy i społeczny, także rodzinny. W zapoczątkowanym przed rokiem na łamach „Więści Akademickich” cyklu artykułów pod wspólnym tytułem „Niedaleko pada jabłko od jabłoni” przypominamy sylwetki profesorów z naszej uczelni, których potomkowie poszli w ślady rodziców, kontynuując ich naukowe zainteresowania. Kolejnym tego do-wodem są ekonomiści, profesorowie - Marian (ojciec) i Michał (syn) Jerzakowie.

Profesor zwyczajny, Marian Jerzak (1918–2001). Od 1951 r., po ukończeniu studiów na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego związał się z Katedrą Ekonomiki Przedsiębiorstw Rolniczych Wyższej Szkoły Rolniczej. Wspomnienie osiągnięć i wkładu Profesora w rozwój nauki i praktyki w zakresie ekonomii rolniczej nie byłoby pełne bez podkreślenia roli, jaką odegrał w kształceniu kadr i upowszechnianiu postępu w rolnictwie. Dydaktyk, wychowawca wielu pokoleń dyplomowanych rolników. Wypromował 14 doktorów. Był recenzentem 24 rozpraw habilitacyjnych i tyleż samo dorobków naukowych kandydatów do tytułu profesora. Jego nowatorskie wykłady, szczególnie z ekonomiki i organizacji gospodarstw rolnych, cieszyły się dużą popularnością wśród studentów. W pracy naukowo-badawczej zawsze odwoływał się do praktyki rolniczej. Naukowiec i organizator. Wydawca i publicysta.

Człowiek pragmatyczny. Ten pragmatyzm uwydatnił się w latach późniejszych, w codziennym dorosłym działaniu: naukowym, organizatorskim i głównie edukacyjnym. Wiele czasu poświęcał na przekazywanie wiedzy ekonomiczno-rolniczej praktykom. Zainicjował regionalne czasopismo dla służby rolnej „Agronom”, a następnie kierował jako redaktor naczelny popularnym wówczas wśród rolników ogólnopolskim periodykiem „Służba Rolna”, wydawanym przez PWRiL. Sekretarzem tej redakcji była małżonka Profesora. „Często redakcyjne sprawy rodzice omawiali przy rodzinnym stole, co nam, z siostrą, się nie podobało” – wspomina dziś prof. Michał Jerzak.

Życiowe motto profesora seniora: „**Zawsze chodziłem po ziemi**”. Syn, prof. dr hab. Michał Jerzak (kierownik Katedry Finansów i Rachunkowości na Wydziale Ekonomiczno-Społecznym UPP wspomina ojca, Mariana: „Był wspaniałym człowiekiem, wzorcem do naśladowania. Nie było dla mnie łatwe być jego synem na tej samej ścieżce zawodowej. W przeciwieństwie do mnie nie miał łatwego życia. Wychowywany był w Zakonie Ojców Oblatów. W młodości sam się utrzymywał. Studiował i równocześnie pracował, m.in. na stanowisku referenta w Wojewódzkim Urzędzie Ziemskim czy w charakterze księgowego w Państwowych Nieruchomościach Ziemskich. Ważną cechą charakteru ojca był optymizm, a w sytuacjach trudnych wierzył – co często powtarzał – »nade mną czuwa moja matka« – chociaż jej nie pamiętał, gdyż wcześniej zmarła. Ojciec był bardzo towarzyski i lubiany. Można powiedzieć, że na przyjęciach zwykle pełnił funkcję »duszy towarzystwa«. Miał ogromne poczucie humoru, wspaniale opowiadał dow-

cipy, których znał mnóstwo. Niestety, tej cechy po nim nie odziedziczyłem, ale jego wnuk – mój syn Marcin wrodził się pod tym względem w dziadka Mariana. Z innych zalet ojca warto wymienić jego zamiłowanie do rodzinnych wędrówek po górach. Wielokrotnie przemierzaliśmy Tatry, Pieniny i Beskidy. W ogóle od młodości był wytrwałym piechurkiem, że wspomnę tu pokonanie przez ojca piechotą w pierwszych dniach II wojny światowej drogi ze Śremu aż pod Warszawę, by tam zaciągnąć się do Batalionów Obrońców Warszawy”.

„**Ojciec był wizjonerem**, zawsze miał bardzo wiele pomysłów, których realizacje kończyły się wymiernymi efektami”. Między innymi zorganizował od podstaw Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr i Upowszechniania Postępu w Rolnictwie. Wizją, której niestety nie udało się dokończyć, było zbudowanie i uruchomienie w Wielkopolsce siedziby Centralnego Ośrodka, placówki naukowej, pozaszkolną oświatą i doradztwem rolniczym. Aby podnieść efektywność i produktywność gospodarowania, był prekursorem wdrażania najnowocześniejszych metod oddziaływania na praktykę rolniczą.

Pasje i zamiłowania do zwierząt. Senior był hodowcą cocker spanieli, z kolei junior, Michał, od wczesnego dzieciństwa zainteresowania skupiał na koniach. Wakacje spędzał u dziadków na wsi, gdzie obcował z tymi zwierzętami, amatorsko też jeździł konno. Miało to oczywiście wpływ na wybór zootechniki jako kierunku studiów. „Innego kierunku studiów wówczas sobie nie wyobrażałem. Mama z wykształcenia ogrodniczka usilnie namawiała mnie do studiowania ogrodnictwa, ale ojciec dał mi w tym zakresie wolną rękę. Po studiach zootechnicznych w poznańskiej Akademii Rolniczej i obronie pracy magisterskiej poświęconej ekonomicznej efektywności eksportu koni moja praca zawodowa rozpoczęła się w gospodarstwie doświadczalnym w Brodach. Po okresie stażowym zdecydowałem się na pozostanie na uczelni, w Zakładzie Rachunkowości i Finansów kierowanym przez prof. Aleksandra Pietraszewskiego. Początkowo pracowałem na stanowisku technicznym, by po czterech latach otrzymać etat asystenta. Ekonomia rolnictwa okazała się zatem tą sferą nauki, która zawsze najbardziej skupiała moją uwagę, i tak już zostało”.

Jak syn spełnił przesłanie ojca. Profesora Michała Jerzaka głównie interesowały problemy związane z rachunkiem kosztów, a później z obrotem rolnym i rynkiem finansowym w rolnictwie. „Zdobyta podczas studiów wiedza zootechnicz-

na i ekonomiczno-rolnicza, a także późniejszy kilkunastoletni kontakt z praktyką w biznesie do dziś procentują w mojej działalności dydaktycznej, naukowo-badawczej i administracyjnej. W ekonomii bowiem zanim się podejmie decyzję, trzeba poznać od podstaw badaną sferę gospodarki i przewidzieć możliwe konsekwencje tej decyzji. Mój promotor pracy doktorskiej, prof. Pietraszewski, sugerował mi temat rozprawy dotyczący gospodarowania na słabych bonitacyjnie glebach, na piaskach. Byłem sceptycznie do tego nastawiony, wiedziałem bowiem, że gospodarowanie na piaskach nie może być efektywne. Za namową ojca postanowiłem jednak trzymać się rachunkowości i zainteresowałem się metodami kalkulacji kosztów w rolnictwie. Wymyśliłem sobie wówczas temat doktoratu dotyczący rachunku kosztów normatywnych w rolnictwie. Wychodziłem z założenia, że potrzebna jest metoda liczenia kosztów niezależna od rachunkowości, skoro w gospodarstwach rolnych rachunkowości się nie prowadzi. I tak szczerze mówiąc sam zaproponowałem sobie temat pracy doktorskiej, który na szczęście mój promotor zaakceptował". W ten sposób syn spełnił przesłanie ojca, który uważał: „Jeśli chcesz być dobrym ekonomistą rolnym, to przede wszystkim musisz znać rachunkowość rolną, tu bowiem tkwi źródło podstawowej informacji. Znajomość tej dziedziny bardzo mi pomogła w późniejszych badaniach naukowych rynków finansowych, towarowych i rynków instrumentów pochodnych. W mojej rozprawie doktorskiej zaproponowałem metodę rachunku kosztów normatywnych w rolnictwie. Metoda ta została oprogramowana i to był pierwszy w kraju tego rodzaju program obliczania kosztów w rolnictwie, który funkcjonował w wielu ośrodkach doradztwa rolniczego (ODR)". Przedmiotem pracy habilitacyjnej prof. Michała Jerzaka była rozprawa pt.: Znaczenie rynku terminowego dla rozwoju giełdy towarowej w Polsce". Zaproponowane przez autora rozwiązania w zakresie funkcjonowania towarowych kontrak-

tów terminowych jako narzędzi zarządzania ryzykiem cenowym w rolnictwie zostały wdrożone na Giełdzie Poznańskiej. „Wszystkie moje prace naukowe w tym okresie wywodzą się ze ścisłych związków z rolniczą giełdą towarową, co było dla mnie dużym wyzwaniem i poznawczą przygodą, dopełniającą moje ambicje. Uczestniczenie w tworzeniu od podstaw instytucji giełdy towarowej dawało mi ogromną przyjemność i satysfakcję. Prawie dwadzieścia lat pracy poświęciłem giełdom towarowym najpierw w Poznaniu, potem w Warszawie. Współtworzyłem zręby towarowej giełdy terminowej surowców rolnych w Polsce, to pozostało jeszcze bardzo dużo do zrobienia w tej sferze”.

Od siedmiu lat z zespołem naukowców z naszego uniwersytetu i Polskiej Akademii Nauk ekonomista prof. Michał Jerzak bierze udział w realizacji wieloletniego programu Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, mającego na celu zapewnienie bezpieczeństwa kraju w zakresie zaopatrzenia w paszowe białko roślinne. Obszar badań, którym się zajmuje, dotyczy ekonomicznych uwarunkowań rozwoju produkcji, a także infrastruktury rynku rodzimych roślin białkowych. Z dotychczasowych naszych badań wynika, że zagwarantowanie bezpieczeństwa białkowego kraju, czyli zaopatrzenia producentów mięsa wieprzowego i drobiowego w rodzime, równie wartościowe białko, tańsze w stosunku do importowanego białka sojowego, jest ekonomicznie w pełni uzasadnione, co z satysfakcją akcentuje ekonomista, prof. Michał Jerzak. Również i ten obszar badań jest ściśle powiązany z praktyką rolniczą. I właśnie ta dążność do realizacji badań, które znajdują zastosowanie w praktyce, jest cechą łączącą obu profesorów Jerzaków – ojca i syna, a ich ścieżka naukowa jest doskonałym przykładem, jak niedaleko padło jabłko od jabłoni.

Jerzy Lorych i Tomasz Szwaczkowski

Maria i Marian Jerzakowie z synem Michałem

Fot. archiwum rodzinne

Finał konkursu WTD „Zbuduj rower z drewna”

W ostatnim czasie coraz bardziej widoczna jest moda na rowery z drewna. Drewno kojarzy się z ekologią, a wiele osób stara się mieć świadomy i pozytywny wpływ na środowisko. Dla studentów z Koła Naukowego Technologów Drewna Wydziału Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu to jednak nie nowość, zakończyła się właśnie IV już edycja konkursu „Zbuduj rower z drewna”.

Dwunastego czerwca 2019 r. podczas Dnia Technologa Drewna odbyło się uroczyste rozstrzygnięcie tegorocznej edycji konkursu. Aby rower został dopuszczony do konkursu, musiał posiadać co najmniej ramę z drewna lub/i materiałów drewnopochodnych, a jego pozostałe elementy oraz osprzęt mogły być wykonane z materiałów nieдрzewnych. Rower spełniać musiał także funkcję transportową. W tym roku zgłoszonych zostało siedem pojazdów. Zwyciężył rower „Lady Woodka” wykonany przez Michała Kasperskiego, studenta

Próba sprawnościowa

Fot. archiwum KNTD/WTD UPP

Fot. archiwum DMiK

Zwycięzca Michał Kasperski ze swoją „Lady Woodka”

Wydziału Technologii Drewna UPP. „Ponieważ był to projekt studencki, ważne dla mnie były niskie koszty zbudowania roweru – opowiadał dumny z siebie zwycięzca Michał Kasperski. – Wykorzystałem więc materiały, które miałam pod ręką: sklejkę sosnową i stary rower.

Celem konkursu „Zbuduj rower z drewna” jest promocja drewna jako materiału konstrukcyjnego oraz krzewienie kultury technicznej i zdrowego stylu życia wśród młodzieży. Konkurs odbywa się na Wydziale Technologii Drewna UPP cyklicznie, co dwa lata od 2013 roku. „Poprzednie edycje cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród młodzieży” – mówił Piotr Grobelny, prezes Koła Naukowego Technologów Drewna (KNTD). – „Wśród przygotowanych pojazdów znalazły się różne rozwiązania konstrukcyjne – od roweru mającego przekładnię zębatą zamiast łańcucha po 3-osobowy rower o długości przekraczającej 3 metry”. W roku 2017 zorganizowano konkurs, którego przedmiotem były również rowery, jednakże tym razem dla młodszego grona użytkowników. Warto także wspomnieć, że drewniane pojazdy przygotowane przez uczestników konkursu miały okazję gościć w Muzeum Techniki i Komunikacji w Szczecinie. Kolejna edycja już za dwa lata.

Iwona Cieślik

Warsztaty „Mood for Wood” w Ogrodzie Dendrologicznym Wydziału Leśnego UPP

„Mood for Wood” to międzynarodowe warsztaty skierowane do studentów kierunków projektowych zainteresowanych rzeczywistą realizacją projektów. Od 19 do 29 lipca w Poznaniu odbyła się piąta jubileuszowa edycja projektu, w której uczestniczyli studenci z Polski, Czech, Węgier i Słowacji. Jednym z efektów ich pracy jest siedzisko w Ogrodzie Dendrologicznym Wydziału Leśnego UPP.

Podczas warsztatów studenci z pomocą uznanych architektów i projektantów z całego świata oraz doświadczonych stolarzy projektują oraz samodzielnie wykonują meble miejskie dla wybranych lokalizacji w Poznaniu. W tym roku jedna z takich drewnianych konstrukcji powstała w Ogrodzie

Dendrologicznym Wydziału Leśnego UPP. Siedzisko mające służyć osobom odwiedzającym Ogród jako miejsce do wypoczynku i kontemplacji przyrody zostało zaprojektowane oraz własnoręcznie wykonane przez studentów z Polski, Czech, Słowacji i Węgier pod okiem poznańskich projektantów: Jana Ankiersztajna i Aleksandra Nowaka.

Organizatorami warsztatów był SARP Poznań oraz Kolektyw 1a. Dotychczas odbyły się cztery międzynarodowe edycje projektu, w których uczestniczyło ponad 200 studentów z Polski, Niemiec, Czech, Węgier i Słowacji.

Dział Marketingu i Komunikacji

Jednym z efektów pracy „Mood for Wood” jest drewniane siedzisko powstałe w Ogrodzie Dendrologicznym UPP, mające służyć jako miejsce do wypoczynku i kontemplacji przyrody

Fundacja Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

Siedziba: ul. Wojska Polskiego 28, 60-637 Poznań
NIP: 7811874400

Regon: 630287933

KRS: 0000020962

Konto bankowe:

PKO BP II Oddział w Poznaniu: 61 1020 4027 0000 1002 0973 5319

Tel. 061 846 67 52

e-mail: fundacja@up.poznan.pl

Prezes Zarządu: prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu na Poznańskim Salonie Maturzystów

Tradycyjnie już na początku roku szkolnego spotkaliśmy się z tegorocznymi maturzystami i kandydatami na studia podczas Targów Edukacyjnych PERSPEKTYWY – Salon Maturzystów 2019. Wydarzenie odbyło się 23 i 24 września w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym Politechniki Poznańskiej.

Stoisko Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu cieszyło się dużym zainteresowaniem. Uczniowie mogli się dowiedzieć, jak wygląda proces rekrutacji, poznać ofertę edu-

cyjną i propozycje wsparcia Biura Karier oraz porozmawiać ze studentami i pracownikiem uczelni o tym, jak się studiuje na jednej z najlepszych uczelni rolniczych w kraju.

Bardzo dziękujemy tym wszystkim, którzy odwiedzili nasze stoisko, za rozmowy i pytania. Mamy nadzieję, że wybierzeicie właśnie naszą uczelnię!

Dział Marketingu i Komunikacji UPP

Fot. archiwum DWK UPP

Stoisko Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu na tegorocznym Poznańskim Salonie Maturzystów

Koncert Jubileuszowy z okazji 25-lecia działalności artystycznej Chóru Akademickiego „Coro Da Camera”

W sobotę 15 czerwca 2019 r. w Kolegium Rungego odbył się koncert jubileuszowy z okazji 25-lecia działalności artystycznej Chóru Akademickiego „Coro Da Camera” Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu pod dyktando dr Barbary Dąbrowskiej-Silskiej. W programie znalazł się m.in. barokowy *Magnificat* Jacka Różyckiego, utwory współczesnych kompozytorów chórnych oraz chórne opracowania piosenek pop. Chórowi towarzyszyli: pianistka Anna Piwosz, skrzypaczki Agata Kurowska i Olga Polowczyk, wiolonczelista Stanisław Stanicki oraz organista Krzysztof Leśniewicz. Wśród publiczności obecne były władze uczelni: Magnificencja Rektor, prof. dr hab. Jan Pikul; prorektor ds. studiów, prof. dr hab. Cezary Mądrzak; prorektor ds. kadr i rozwoju uczelni, prof. dr hab. Roman Gornowicz oraz były rektor, Prezes Fundacji Uniwersytetu Przyrodniczego, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak. Rektor wręczył chórowi prezent, którym był czek na kwotę 10 000 zł, dyrygentce natomiast list gratulacyjny. Odczytano listy gratulacyjne od Prezydenta Miasta Poznania Jacka Jaśkowiaka oraz Marszałka Województwa Wielkopolskiego Marka Woźniaka. Po zakończeniu koncertu Rektor Pikul zaprosił wszystkich obecnych na okolicznościowy bankiet do absydy Kolegium Rungego.

Barbara Dąbrowska-Silska

W programie „Coro Da Camera” znalazł się m.in. barokowy *Magnificat* Jacka Różyckiego, utwory współczesnych kompozytorów chórnych oraz chórne opracowania piosenek pop

Na zakończenie jubileuszowego koncertu na ręce dyrygent chóru, dr Barbary Dąbrowskiej-Silskiej, symboliczny czek na 10 000 złotych wręczył JM Rektor UPP, prof. dr hab. Jan Pikul; na zdjęciu chór, zaproszeni instrumentalniści i goście oraz władze uczelni

Fot. 2 x archiwum Chóru Akademickiego „Coro Da Camera”

Dokonania naszych sportowców

Akademickie Mistrzostwa Europy

Siatkówka plażowa 2019

Akademickie Mistrzostwa Europy w siatkówce plażowej 2019 odbyły się w miejscowości Koper (Słowenia) w dniach 21–26 lipca. W tegorocznych mistrzostwach udział wzięły 24 zespoły. Reprezentacja UPP była jedyną męską parą z Polski.

Fot. Julia Samulczyk

AME, Koper 2019: od lewej: Kamil Radzikowski (WES), t trener mgr Sławomir Juryta, kierownik zespołu mgr Julia Samulczyk i Aleksander Poznański (WES)

Reprezentacja naszej uczelni wystąpiła w składzie: trener mgr Sławomir Juryta (CKF UPP), kierownik zespołu podczas turnieju mgr Julia Samulczyk (CKF UPP), zawodnicy: Kamil Radzikowski (WES UPP), Aleksander Poznański (WES UPP). Od początku rozgrywek turniej układał się dla drużyny UPP bardzo dobrze, choć po losowaniu grup zawodnicy musieli zmierzyć się z niełatwymi przeciwnikami. Można powiedzieć, że przebojem wygrywali kolejne mecze, a ich przeciwnikami były drużyny Chorwacji, Łotwy i Słowenii. Dzięki tym zwycięstwom wyszli z grupy na pierwszym miejscu. Następnie kolejna wygrana z Francją i Austrią, później przegrana z drugim austriackim zespołem i przegrany mecz o brązowy medal z rewelacyjnie dysponowanym zespołem Uniwersytetu Sportowego w Kownie. Trzeba nadmienić, że para austriacka, która zwyciężyła w całym turnieju, podczas fazy zasadniczej przegrała tylko jeden mecz, właśnie z zawodnikami Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Czwarte miejsce podczas AME w siatkówce plażowej jest dużym i spektakularnym sukcesem.

Akademickie Mistrzostwa Wielkopolski

Badminton 2018/2019 – drugi rzut

Zawody odbyły się w hali przy ul. Dożynkowej i podobnie jak w minionych latach gospodarzem był Uniwersytet Ekono-

miczny. Drużyna UPP przed zawodami trenowała w hali przy ul. Dojazd, gdzie CKF dysponuje odpowiednim i profesjonalnym sprzętem. Na zawody udali się członkowie różnych sekcji UPP. Zadania nie mieli łatwego, gdyż musieli zmierzyć się z zawodnikami trenującymi badminton na co dzień. Oczywiście spisali się wspaniale, walcząc do końca i tym samym zdobywając cenne punkty do klasyfikacji międzyuczelnianej.

Wśród kobiet w II rzucie UPP reprezentowały: Beata Szczepaniak, Dobrochna Kwarta, Marzena Kaźmierczak i Joanna Radzyńska. Reprezentacja męska UPP: Damian Komorowski, Kamil Miszewski, Wojciech Urbański, Bartosz Stępniewski, Wiktor Jędrusik, Tomasz Białas, Artur Mołczanowski i Igor Jędrusik. Po dwóch rzutach zajęliśmy drużynowo IV (mężczyźni) i V miejsce (kobiety).

Snowboard 2018/2019

W tym roku akademickim wystartowaliśmy w snowboardzie po raz pierwszy. Wcześniej nie było zawodników, którzy dzięki swoim umiejętnościom mogliby wziąć udział w AMW, gdzie rywalizacja odbywa się w formule snowboard slalom. Bracia bliźniacy Igor oraz Wiktor Jędrusik na co dzień trenują w sekcji kolarskiej UPP, jednak są bardzo wszechstronnymi sportowcami, którzy z chęcią i sportowym zacięciem angażują się w życie KU UPP. Zawody w narciarstwie i snowboardzie mogą odbywać się w Poznaniu, ponieważ miasto dysponuje sztucznym stokiem na Malcie. Nasza reprezentacja wypadła bardzo dobrze i liczymy, że w zbliżającym się roku akademickim do drużyny dołączą kolejni pasjonaci sportów zimowych.

Akademickie Mistrzostwa Poznania i Wielkopolski

Bowling – drugi rzut 2018/2019

W klubie „Gravitacja” zawodnicy wielkopolskich uczelni spotkali się, by rywalizować podczas II rzutu AMPiW w bowlingu. Od kilku lat można zaobserwować, że sporty klubowe: bowling czy dart i bilard, cieszą się dużą popularnością wśród studentów i na frekwencję nie można narzekać, co oczywiście podnosi poziom gry i sportową rywalizację. Po I rzucie uplasowaliśmy się bardzo wysoko, a mianowicie kobiety na II miejscu *ex aequo* z WSL, a mężczyźni na III miejscu. Drugi rzut miał rozstrzygnąć klasyfikację generalną. Trzeba przyznać, że WSL bardzo dobrze i sprawnie organizuje zawody. Wyniki są ogłaszane od razu po zakończeniu, a klasyfikacja odbywa się na poziomie drużynowym oraz indywidualnym. W II rzucie UPP reprezentowali: Julia Olejniczak, Jagoda Zielazek, Anna Kowalczyk, Adrianna Owczarek, Paulina Ratajczak, Sandra Samolewska, Beata Szczepaniak, Wiktor Jędrusik, Bartosz Stępniewski, Hubert Kacprzak, Wojciech Białczak, Wojciech Urbański, Igor Ożadowicz, Igor Jędrusik i Kamil Miszewski. W klasyfikacji indywidualnej wśród kobiet UPP najwyżej uplasowały się Julia Olejniczak – VI m, Jagoda Zielazek – VII, Anna Kowalczyk – X na 37 sklasyfikowanych zawodniczek. Wśród mężczyzn na 45 zawodników: Wiktor Jędrusik – XIII m, Igor Ożadowicz – XIV, Igor Jędrusik – XVI, Kamil Miszewski – XVII. Zarówno drużyna męska, jak i żeńska UPP dzięki znakomitej sportowej postawie utrzymała miejsca na podium: kobiety II miejsce, a mężczyźni III.

Dart – drugi rzut

W kwietniu odbył się II rzut darta, który jak zawsze zorganizowano w klubie „Agawa”. Drużyna żeńska i męska UPP rywalizowała w składzie: Malwina Przybylska, Magdalena Szczyt, Jagoda Zielazek, Beata Szczepaniak, Wojciech Urbański, Tomasz Białas, Kamil Miszewski, Piotr Bresa, Wojciech Białczak, Maciej Janczak i Bartosz Stępniewski. Podczas II rzutu nasza zawodniczka Malwina Przybylska stanęła na podium wśród kobiet, zajmując III lokatę. Dzięki grze wszystkich zawodników zarówno drużyna żeńska, jak i męska po dwóch rzutach zajęły V miejsce.

Tenis stołowy – trzeci rzut indywidualny

Zawody tenisa stołowego odbywają się w trzech rzutach: dwa pierwsze to zawody drużynowe, ostatni jest rywalizacją indywidualną wśród kobiet i mężczyzn. W III rzucie zawodnicy reprezentujący UPP zajęli następujące miejsca: kobiety – Hanna Poradka (VI), Kinga Płachta (VII), Daria Skulska (VIII) i Joanna Pokrzywka (XIII) oraz mężczyźni – Adrian Spychała (I), Damian Komorowski (XI) i Damian Sztobnicki (XV). Po trzech turniejach międzyuczelnianych w tenisa stołowego drużyna żeńska zajęła IV lokatę, a męska III.

Ergometr wioślarski – drugi rzut 2019

Pierwszy rzut zawodów odbył się w hali UPP przy ul. Dojazd 7. Wystartowało w nim łącznie ok. 70 osób na dystansie 500 m. Gospodarzem II rzutu również był UPP. Wystartowało znów ok. 70 zawodników, rywalizujących tym razem na dystansie 1000 m. Waga lekka kobiet, waga lekka mężczyzn, open kobiet i open mężczyzn – to kategorie, w których zmagali się sportowcy. Reprezentowali nas: Joanna Heneczkowska, Malwina Burdelak, Paulina Ratajczak, Jakub Urbański, Hubert Ruciński, Tomasz Białas, Maciej Przyłoga, Jakub Wicenty, Damian Miller, Michał Krawczyk, Piotr Bresa, Joanna Radzimińska, Malwina Przybylska, Sandra Bulińska, Estera Maciejewska, Marta Mańkowska, Daria Tomaszewska, Wojciech Białczak, Filip Weckwert, Damian Wiśniewski, Karol Nowak, Bartosz Stępniewski, Kamil Zbonik, Mikołaj Przepióra, Jakub Domachowski, Maciej Butoka, Piotr Dybich i Wiktor Jędrusik. Frekwencja zawodników UPP była znakomita, podobnie jak uzyskane wyniki. Zawodnicy UPP, którzy zajęli miejsca na podium: waga lekka kobiet Joanna Heneczkowska – II m, waga lekka mężczyzn Jakub Urbański – III m, waga open mężczyzn Wojciech Białczak – II m, Filip Weckwert – III m. Po dwóch rzutach drużynowo UPP ma następujące lokaty: kobiety II, a mężczyźni I miejsce.

Pool bilard – drugi rzut

W II rzucie pool bilarda drużyna UPP walczyła o utrzymanie miejsca na podium. Zawody ponownie zostały zorganizowane przez KU AZS PP w klubie „Hades” (CK Zamek). Trzeba przyznać, że w tej dyscyplinie nie ma przypadków, osoby startujące i wygrywające rzeczywiście charakteryzują się znajomością gry, przepisów i mają niemałe umiejętności. Damian Miller i Beata Szczepaniak jak zawsze stanęli na wysokości zadania i kolejny rok z rzędu zagrali świetnie i zajęli miejsca na podium: Damian na II open i II wśród mężczyzn, a Beata na V open i na III wśród kobiet. Kamil Miszewski, Tomasz Białas, Wojciech Białczak, Paulina Ratajczak to pozostali reprezentanci UPP, którzy w II rzucie wywalczyli cenne punkty, a świetna postawa wszystkich zapewniła uczelni II miejsce drużynowo po dwóch rzutach.

Żeglarstwo

Igor Jędrusik, Wiktor Jędrusik oraz Julia Olejniczak godnie bronili honoru uczelni podczas zawodów żeglarskich w Kiekrzu. UPP wystawiło jedną drużynę, dlatego nasi zawodnicy startowali we wszystkich biegach. Oczywiście każdy z nich ma doświadczenie i uprawnienia żeglarskie, gdyż w tego typu zawodach nie startują przypadkowi ludzie. Ekipa się bardzo zgrała i po wywalczonym drużynowo IV miejscu już zapowiadają występ w przyszłym roku, co bardzo nas cieszy.

Kolarstwo górskie

Akademickie Mistrzostwa Polski i Wielkopolski w kolarstwie górskim ponownie odbyły się w Pniewach, gdzie zawodnicy ścigali się na trasie specjalnie przygotowanej do wyścigów w formule xco – cross country, gdzie zawodnicy jeżdżą „po rundach”. Trasa jest selektywna i niełatwa, ma wiele przygotowanych sekcji technicznych, drewnianych i kamienistych, usytuowana na naturalnym terenie, pełnym zjazdów i podjazdów. Trzeba przyznać, że zawodnicy bardzo lubią się ścigać w Pniewach, pracować można jedynie nad formą, by z roku na rok lepiej pokonywać techniczne odcinki. Wyścigi miały charakter otwarty, czyli oprócz studentów brali w nich udział zawodnicy z całej Polski, rywalizując w kategorii open i w kategoriach wiekowych. Reprezentacja UPP wystąpiła w liczny składzie: Sandra Samolewska, Marta Rozwalka, Karolina Dopierała, Adrianna Owczarek, Beata Szczepaniak, Roksana Pawlik, Daria Tomaszewska, Michał Kutkowski, Dawid Pluskota, Wiktor Jędrusik, Igor Jędrusik i Kamil Miszewski. Sandra Samolewska wygrała wyścig kobiet open i zdobyła podwójny tytuł: akademickiej mistrzyni Wielkopolski i mistrzyni Wielkopolski 2019. Karolina Dopierała była druga wśród kobiet masters. Wyniki kobiet i mężczyzn dały drużynowo dwa drugie miejsca. Poza emocjami sportowymi drużyna UPP mile spędziła ze sobą czas, a po wyścigach zawodnicy zapewniili pyszności piknikowe.

Akademickie Mistrzostwa Polski – kolarstwo górskie Ogrodzieniec 2019

Wiadomość, że AMP w kolarstwie górskim odbędą się w Ogrodzieńcu, ucieszyła sekcję kolarską UPP. Znając wa-

Fot. 3 x archiwum CKF UPP

Reprezentacja kolarska UPP na zamku w Ogrodzieńcu

Wieści z Centrum Kultury Fizycznej

lory Jury Krakowsko-Częstochowskiej, zawodnicy liczyli na znakomitą, dobrze przygotowaną trasę i dobre ściganie. Trasa rzeczywiście była wymagająca i niezłe przygotowana, ale czar przysł pod wpływem fatalnej organizacji mistrzostw i jeszcze gorszej, mało profesjonalnej obsługi sędziowskiej, ignorancji organizatora i dużej odległości miejsc noclegowych od miejsca startu. Sekcja UPP w silnym składzie i dobrze przygotowana postanowiła jednak walczyć o jak najlepsze lokaty. Pierwszego dnia weryfikacja i zapoznanie z trasą, drugiego wyścig indywidualny na czas kobiet i mężczyzn, trzeci to wyścig główny ze startu wspólnego najpierw kobiet, następnie mężczyzn. Drugiego dnia zaczęło intensywnie padać, a trasa zrobiła się ekstremalna, co spowodowało liczne DNF po upadkach, przebitych oponach i innych defektach rowerów. Niektóre odcinki były trudne do przejechania, ale na to nikt się nie skarżył: takie jest kolarstwo górskie. Startuje się w każdych warunkach i przy każdej pogodzie, choć z pewnością liczba osób, które w takich momentach nie kończą wyścigu, rośnie. Prezentująca w tym sezonie wysoką dyspozycję Sandra Samolewska najlepiej zaprezentowała się podczas wyścigu na czas i wyścigi ze startu wspólnego, plasując się w absolutnej czołówce obu wyścigów. W wyścigu głównym reprezentowały nas: Sandra Samolewska, Karolina Dopierała, Adrianna Owczarek, Beata Szczepaniak, Roksana Pawlik i Daria Tomaszewska. Kobiety dzięki wynikom zajęły IV lokatę w klasyfikacji generalnej, tuż za podium, ale i tak jest to znakomity wynik. Reprezentacja męska to: Michał Kutkowski, Wiktor Jędrusik, Igor Jędrusik, Kamil Miszewski i Dawid Pluskota.

Akademickie Mistrzostwa Poznania i Wielkopolski w streetbascecie oraz Akademicki Puchar Polski ZG AZS

Dnia 15 czerwca w Koziegłowach odbyły się dwie koszykarne imprezy. Zawodniczki i zawodnicy wielkopolskich uczelni walczyli w AMPiW w streetbascecie. Jednocześnie odbywał się Akademicki Puchar Polski, w którym walczyły zespoły z całej Polski. UPP wystawił dwie drużyny żeńskie i jedną mę-

ską, które zagrały w obu turniejach. Poziom gier był wysoki, a temperatura (ponad 30°C) z pewnością wielu dała się we znaki. UPP reprezentowali: Julia Olejniczak, Anna Kowalczyk, Nikola Gibka, Karolina Dopierała, Agata Krawczyk, Magda Szczyt, Aleksandra Kowalska i Wiktoria Korczyńska. Drużyny żeńskie w Pucharze Polski ZG AZS streetbascecie zajęły III miejsce, a podczas AMWiP – II. Drużyna męska w AMWiP zajęła IV miejsce.

Akademickie Mistrzostwa Poznania i Wielkopolski w strzelectwie sportowym (drugi rzut) oraz Akademickie Mistrzostwa Polski w strzelectwie sportowym 2019

Drugi rzut zawodów miał być tym rozstrzygającym, dlatego UPP wystawiło najliczniejszą reprezentację. Niestety, zawody w umówionym terminie nie odbyły się z przyczyn niezależnych od organizatora i bardzo pokrzyżowały nam plany. Długo oczekiwaliśmy na kolejny termin. Reprezentowali nas: Wiktoria Krysztofiak, Adam Milczarek, Adrian Filistowicz, Damian Komorowski, Michał Krawczyk, Jan Anuszkiewicz, Igor Jędrusik, Damian Miller, Igor Ożadowicz, Damian Wiśniewski i Tomasz Białas. Wśród mężczyzn nasi zawodnicy stanęli na dwóch naj-

ZL MTB w Bogdańcu, na zdjęciu startujące: Daria Tomaszewska, Adrianna Owczarek i Karolina Dopierała

wyższych stopniach podium: Adam Milczarek I miejsce, Adrian Filistowicz II. Panowie wygrali II rzut i zajęli I miejsce w klasyfikacji generalnej. Kobiety uplasowały się na IV miejscu. Podczas Akademickich Mistrzostw Polski w strzelectwie sportowym w Bydgoszczy reprezentował nas Adrian Filistowicz – student I roku leśnictwa, który przed wyjazdem obiecał, że przywiezie medal i słowa dotrzymał: zdobył brązowy.

Zachodnia Liga MTB 2019

Organizatorami wyścigów Zachodniej Ligi MTB są KS Active Life. Proponowane trasy maratonów kolarstwa górskiego odbywały się w zachodniej części Polski, wytyczone w ciekawych miejscach i rejonach, dobrze zorganizowane, z nagrodami dla uczestników. Trzy zawodniczki KU AZS UPP sekcji kolarskiej w tym sezonie wystartowały w kilku wyścigach ZL MTB: Karolina Dopierała, Adrianna Owczarek i Daria Tomaszewska. Wszystkie zajęły wysokie lokaty.

Drużyny żeńskie UPP podczas turnieju street basketu

Karolina Dopierała

Stare warciańskie pocztówki profesora Bogdana J. Wosiewicza

Co po Warcie pływało?

Kilka tekstów pocztówkowych zostało wywołanych przez bieżące informacje w prasie. I tak jest tym razem. Przeczytałem właśnie, że biała żegluga nie wypływa poza Poznań¹. Następny artykuł² donosił o zagrożeniach dla Wielkiej Pętli Wielkopolski w okolicach Poznania przez bardzo niskie stany wody. Były w nim nawet cytowane wypowiedzi hydrotechnika oraz klimatologa z naszego Wydziału. Zmartwiła mnie ta prognoza, tym bardziej, że nie udało nam się jeszcze zrealizować planów opłynięcia całej Pętli („Więści Akademickie” 2017, nr 11–12). Natychmiast zacząłem myśleć o prezentowanym eseju, który nie będzie jednak tylko o białej flocie, ale nieco szerzej. Wybrałem trzy pocztówki, aby temat przybliżyć i pokazać z szerszej jednak perspektywy.

Gdy oglądamy pocztówkę dotyczącą dużej rzeki, na ogół jest tam przeprawa (most, prom, kładka), ważne budowle nadbrzeżne, ale także różnorodne obiekty pływające. W kolekcji wyróżniłem podzbiór STATKI–BARKI–ŁODZIE, to podzbiór najliczniejszy. Pływający obiekt wyraźnie wzmagal zainteresowanie pocztówką, ale podkreślał, do czego jeszcze była nam rzeka potrzebna, prócz odprowadzenia i dostarczenia wody oraz utrudnienia przeprawy na drugi brzeg, co było zaletą (obrona), jak i wadą (konieczność budowy przeprawy).

W dotychczasowych tekstach można było oczywiście obejrzeć wiele takich obiektów, częściowo tylko zasygnalizowanych (choćby w tych dotyczących portu w Poznaniu). Pod takim kątem pocztówki są rzadko prezentowane. W szkicu spróbuję zainteresować tym, co znajduje się w zbiorze autora, w którego definicji obiekt pływający występuje wprost. Zbiór zawiera bowiem kartki dotyczące Warty z obszaru od Puszczykowa (najbliższy kurort podmiejski) do Biedruska (poligon ćwiczeń pododdziałów) – miejsc ważnych dla Poznania na przełomie XIX i XX w. – gdzie swe rejsy odbywał największy jak dotąd parostatek (Ryc. 1). W kolekcji jest prawie 150 pocztówek, na których pojawiają się statki, barki, promy, różnorodne łodzie i obiekty pływające. To prawie czwarta część kolekcji, ale przecież zbiór dotyczy dużej rzeki oraz jej dopływów w aglomeracji poznańskiej.

Pokusiłem się o pewną tematyczną klasyfikację i policzyłem okazy każdej z wyróżnionych kategorii (niektóre zaliczyłem do więcej niż jednej). Szerszą analizę trzeba odłożyć na inną okazję, tu wymienię jedynie najważniejsze kategorie (od najliczniejszych), a zatem: barki obsługiwane w Poznaniu na wszystkich nabrzeżach; barki oczekujące obsługi; parostatki wycieczkowe; parostatki towarowe lub holowniki; statki w zakładzie naprawczym; barki i łodzie z masztami i ożaglowaniem; łodzie sportowe, spacerowe i kajaki; łodzie rybaków poznańskich; promy podpoznańskie; transport drewna tratwami. Są one przedstawiane na kartkach wykonanych różnymi technikami, także na artystycznych. Kilka pojawiło się już w poprzednich tekstach, choć nie były ich głównym motywem.

Rozpocniemy od białej floty. Na wiosnę 1877 r. parowiec *Breslau* rejssem do Dębiny rozpoczął okres stałej żeglugi w okolicach Poznania. Żegluga rozwijała się pomyślnie i każdego roku „Wartą pływało

W zbiorach autora, wyd. E. Fischer (fotograf), Poznań, o.p. 23.04.06

Ryc. 1. Parostatek *Nadburmistrz Witting* na przystani przy Drodze Dębińskiej (ok. 1905 r.)

jednocześnie po kilka statków spacerowych³. Największym był parowiec *Oberbürgermeister Witting* sprowadzony w 1901 r. (Ryc.1). Stałą przystań miał na lewym brzegu, przed Mostem Chwaliszewskim, u wylotu ul. Woźnej. Posiadał kilka pokładów i zabierał do 500 pasażerów. Do 1914 r. był głównym statkiem turystycznym w obrębie Poznania. Zachowało się wiele kartek z tym parowcem, głównie w obrębie Mostu Chwaliszewskiego (kilka kartek w kolekcji). Pojedyncze, znane z publikacji są jeszcze poszukiwane!

W okresie międzywojennym pływało regularnie kilka jednostek⁴: bocznołowiec *Warta* (1919), parostatek *Noteć* (1925), bocznołowiec *Wanda* (1930) i tylnokołowy *Wenus* (1931). Póki co nie udało się trafić na pocztówki z ich widokami. Nie sądzę, aby takich kart nigdy nie było, to po prostu nieprawdopodobne.

Okres po II wojnie światowej nie był dla białej żeglugi tak łaskawy, ale na trasie do Puszczykowa zaczęły pływać (1952) *Kościuszko* i *Jedność Młodzieżowa*. Żegluga Bydgoska sprowadziła parostatek *Janek Krasicki* (1960), a po jego przesunięciu do Gorzowa motorowiec *Dziwożona* (1960 do 1974)⁵. Później, przez prawie dwie dekady, na Warcie w Poznaniu nie pływała żadna jednostka wycieczkowa. *Dziwożoną* zastąpił motorowiec *Joanna* (1993), później *Jagienka* (1998), a obecnie pływa *Bajka* (port macierzysty w Śremie) oraz tramwaj wodny. *Joanna* i *Jagienka* mają swoje pocztówki, ale są one zbyt młode na publikację.

Pocztówka na rycinie 2 jest szczególnie ciekawa, dotyka dwóch aspektów: transportu wodą drewna oraz sportów wodnych. Na pierwszym planie nowoczesna na owe czasy sportowa łódź wiosłarska (jedynka, skif) – i to ona koncentruje uwagę zgromadzonych na brzegu. Nie ma się zresztą co dziwić, przecież pierwszy polski klub żeglarski w Poznaniu powstał mniej niż dziesięć lat wcześniej, a treningi odbywały się na rzece. Nie wiadomo czy to przerwa w treningu, czy może zawodnik czeka na trenera, a może to awaria łodzi i konieczny będzie skutnik? W każdym razie fotograf przy tym był. Wszystko jest tam ciekawe, nie tylko materiał, z którego wykonano tę długą (po-

¹ Julia Theno, *Biała żegluga nie wypływa poza Poznań. Za płytko*, „Gazeta Wyborcza”, dodatek poznański z 2 lipca 2019 r.

² Monika Kaczyńska, *Spacer zamiast pływania Wielką Pętlą Wielkopolski? To zagrożenie coraz bardziej realne*, „Głos Wielkopolski” z 5 lipca 2019 r.

³ Waldemar Karolczak, *Warta w Poznaniu. Od X wieku do współczesności*, Muzeum Narodowe w Poznaniu, 2001, s. 31.

⁴ Tamże.

⁵ Tamże.

Stare warciańskie pocztówki profesora Bogdana J. Wosiewicza

W zbiorach autora, b.wyd., o.p. 6.09.13

Ryc. 2. Sportowa łódź wiosłarska (skif) i tratwa splewanego rzeką drewna na prawym brzegu Warty na wysokości obecnych Rataj (ok. 1910 r.)

na 8 m) i lekką łódź (z cedru?), także wózek z siedziskiem dla skifisty, odsadnie do mocowania dulek i same wiosła.

Łódź wyciągnięto przy budowli regulacyjnej, przy ostrodze. Patrząc w kierunku Starego Miasta, można rozeznaczyć kolejne ostrogi na tym brzegu. Ostrogi służą do koncentracji nurtu, a także załodo-

W zbiorach autora, wyd. Renicke&Robin, sgn. 2335, o.p. 23.09.07

Ryc. 3. Poznańscy rybacy na swych ciekawych łodziach na przystani poniżej Mostu Chwaliszewskiego na prawym brzegu Warty (ok. 1905 r.)

wieniu obszarów między nimi (z uwagi na mniejsze prędkości wody następuje osadzenie rumowiska).

Przy tej samej ostrodze, ale od strony wody dolnej, zacumowano długą tratwę, którą splewiano drewno – pewnie z Puszczy Pyzdrowskiej. W zbiorze są pocztówkowe dowody transportu tratwami drewna, np. formowanie tratw w Pyzdrach poniżej drewnianego mostu przez Wartę (op. 28.1.15) czy piękna pocztówka ze Śremu, wykonana w bodaj najlepszej firmie pocztówkowej w Europie: Tack&Sons z Londynu (op. 30.12.10). Nie udało się dotąd znaleźć kartek z tratwami poniżej Poznania. Być może Śluza Wielka stanowiła rzeczywiście przeszkodę „nie do przejścia”.

Przyjrzyjmy się następnej kartce (Ryc. 3). To widok na Wartę z poziomu przystani łodzi rybackich na prawym brzegu poniżej Mostu Chwaliszewskiego. To piękna pocztówka, nawet w wersji monochromatycznej (w zbiorze jest i kolorowa, ale bez obiegu pocztowego). Na pierwszym planie łodzie rybackie, na nich rybacy. Ubrani są w wysokie buty, swetry i kaftany, a na głowach kapelusze. Rybacy w Poznaniu mieli swój cech⁶, był ważny dla miasta. Mieli także targ rybny na placu Wronieckim. Łodzie są różnorodne, co potwierdzają inne zgromadzone kartki. Wśród nich są także tzw. baty, nie używane w innych miastach Polski, służące do przechowywania żywych ryb na sprzedaż. Bata miała trzy komory dla ryb z otworami zapewniającymi dopływ wody i dwa szczelne stanowiska dla rybaków.

Na kartce widać także dwuprzęsłowy, kratownicowy most przez rzekę. Można (przy powiększeniu) dobrze rozeznaczyć jego konstrukcję (pas górny, słupki i krzyżulce). Dobrze widoczne jest zejście schodami w przyczółku od strony ulicy Wielkiej na poziom rzeki (od dolnej wody). Mimo małego formatu kartki doskonale są widoczne wszystkie szczegóły pięknych kamienic wokół ul. Wielkiej (wykusze, łodzie, wieżyczki, zwieńczenia, gzymsy, okiennice itd.).

I jeszcze jeden aspekt. Omawiając pocztówki fotograficzne Romana S. Ulatowskiego („Więści Akademickie” 2018, nr 9–10), wspominałem o jego pięknym zdjęciu podczas powodzi w 1924 r., zrobionym z poziomu Mostu Chwaliszewskiego. Widoczne są tam właśnie łodzie rybackie wzniesione spiętrzoną Wartą, których pokłady są prawie na poziomie jezdni mostu. Ta pocztówka wraz z tym zdjęciem umożliwia ocenę, jak wielka powódź rzeczywiście dotknęła wówczas Poznań!

Aby nadal istniał transport wodny, biała flota przewoziła pasażerów i wycieczkowiczów, a sportowcy nie mieli kłopotów z treningami i zawodami na Warcie, konieczne jest zapewnienie odpowiedniego napelnienia koryta. Może zatem trzeba wrócić do rozwiązania podpiętrzenia Warty stopniem wodnym poniżej Poznania, do koncepcji Józefa Głuszaka i Mariana Siadaka, jeszcze chyba z lat 60. ubiegłego wieku.

Wpierw jednak wybudujmy wreszcie zbiornik Wielowieś Klasztor-na na Prośnie.

Bogdan J. Wosiewicz

Pocztówki pochodzą ze zbioru autora. W podpisach wskazano prezentowane miejsce i obiekty, rok datowania obrazu i/lub wytworzenia pocztówki, choćby przybliżony, także informacje o wydawcy, miejscu wydania i obiegu pocztowym. W opisie stosowano skróty: wyd. = wydawca, b.wyd. = brak wydawcy, o.p. = obieg pocztowy, sgn. = sygnatura) (przyj. aut.).

⁶ Warto przytoczyć (Karolczak, op. cit., s. 19–21), że cech rybacki zatrudniał w 1929 r. maksymalną liczbę 18 mistrzów, 19 uczniów i 6 czeladników, a na każdego mistrza przypadał połów 400–500 kg ryb miesięcznie.

Pięćdziesiąty raz w nieznane

W pierwszą sobotę tegorocznej wiosny kalendarzowej, czyli 23 marca o godzinie 8:30 z uczelnianego parkingu przy ul. Wołyńskiej wyruszył autokar wiozący 50 osób w nieznane. To jest już wieloletnia tradycja. Ale w tym roku było nieco inaczej, ponieważ przewodnik i autor programu wycieczki, czyli jak zawsze od 1970 r. **dr inż. Włodzimierz Łęcki** pojawił się w nietypowym stroju. Do zwykłego wycieczkowego ubioru dołączył białą muszkę, podkreślając uroczysty charakter tego wyjazdu. Jest to bowiem – jak łatwo policzyć – jubileuszowa, już pięćdziesiąta wiosenna wycieczka w nieznane Koła PTTK pracowników naszej uczelni. Ale informacja o programie jest typowa: „Przejedziemy 192 kilometry, zobaczymy piękne krajobrazy i rozległe widoki, zwiedzimy hodowlę okazałych dużych ssaków, będzie też coś z ryb, usłyszymy o osobie mającej coś wspólnego z królem Francji, zwiedzimy odbudowany fragment zamku, którego jeden z właścicieli był uważany za zdrajcę, będziemy też w mieście, nieopodal którego znajduje się jeden z zakładów doświadczalnych poznańskiego Uniwersytetu Przyrodniczego”. Po tych szczegółowych informacjach padło pytanie konkursowe: „Jak nazywa się miasto położone nieopodal tegoż zakładu doświadczalnego?”

Pojechaliśmy najpierw na północny zachód od Poznania, aby w Szamotułach zboczyć w kierunku zachodnim, w stronę **Sierakowskiego Parku Krajobrazowego** utworzonego w 1991 r. dla ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych tego fragmentu Wielkopolski. Zatem przez okna autokaru mogliśmy podziwiać **piękne krajobrazy**. Co bystrzejsze oczy dostrzegały też elementy przyrody ożywionej, szczególną uwagę zwracały spacerujące po polach w poszukiwaniu pożywienia żurawie. Dwukrotnie wysiadaliśmy z autokaru, aby podziwiać wyjątkowo atrakcyjne **rozległe widoki**. Pierwszy z nich to widok na **Jezioro Chrzypskie** i jego otoczenie z parkingu w **Łęczczkach** przy pierwszym na kuli ziemskiej pomniku odsłoniętym w trzecim tysiącleciu naszej ery. Około 10 kilometrów dalej zatrzymaliśmy się przy tzw. **Górze Głazów** urządzonej w 1992 r. Z kilku zgromadzonych tu głazów narzutowych wyróżnia się szczególnie wyeksponowany głaz o obwodzie ok. 9 metrów (gruboziarnisty różowy **granit Rapakiwi**), przywleczony w okolice pobliskiego Kwilcza z terenu obecnej Finlandii (Rapakiwi to miasto w Finlandii). Widok spod głazu obejmuje dolinę Warty i położone za nią bory Puszczy Noteckiej.

Dalej pojechaliśmy do niedalekiego już **Sierakowa**, miasteczka (~6 tys. mieszkańców) ładnie położonego nad Wartą, w sąsiedztwie jezior. Zwiedziliśmy trzy najważniejsze obiekty, rozpoczynając od **Stada Ogierów** o bogatej historii (najstarsze zabudowania pochodzą z 1. poł. XIX w.). Oprócz koni (przeważnie rasy wielkopolskiej) widzieliśmy też koniki polskie zwane tarpanami, a także powozownię.

W pobliżu nad brzegiem Warty od końca XIV w. stał **zamek**, w kolejnych wiekach przebudowany i rozbudowany, ale później stopniowo popadający w ruinę i wreszcie rozebrany (cegły przeznaczono m.in. na budowę wspomnianych wyżej obiektów Stada Ogierów). W końcu XX w. zrekonstruowano jedno ze skrzydeł zamkowych i w 1995 r. otwarto **Muzeum – Zamek Opalińskich**. Opalińscy byli właścicielami miasta przez niecałe 100 lat, poczynając od końca XVI w. W historii

Polski zapisał się szczególnie **Krzysztof Opaliński**, uznany za zdrajcę, ponieważ w 1655 r., będąc jednym z dowódców pospolitego ruszenia szlachty wielkopolskiej, stojącego pod Ujściem naprzeciwko przeważających i dobrze wyszkolonych wojsk szwedzkich, poddał Wielkopolskę Szwedom (obecnie większość historyków ocenia ten fakt zdecydowanie łagodnie). Zmarł jeszcze w tym samym roku i został pochowany (podobnie jak inni członkowie rodu) w podziemiach sierakowskiego kościoła.

Obecny **kościół parafialny** zbudowano z fundacji Opalińskich w 1. poł. XVII w. dla bernardynów (jedna z gałęzi franciszkanów). Należy on do najcenniejszych polskich zabytków późnego renesansu, dotyczy to również wyposażenia wnętrza (bogato zdobione ołtarze, najlepszy zespół intarsjowany w Polsce, czyli stalle i ława kolatorska, nagrobki Opalińskich itd.). O pochowanych w podziemiach z czasem zapomniano. Dopiero w 1983 r. dość przypadkowo odkryto wejście do krypty, gdzie znaleziono 5 niezwykle cennych, ale bardzo zniszczonych i zalanych wodą sarkofagów. Po pracach konserwatorskich umieszczono je w odbudowanej części zamku.

Warto jeszcze wspomnieć, że w 1680 r. w Sierakowie urodziła się **Katarzyna Opalińska**, która w 1698 r. wyszła za mąż za późniejszego króla Polski Stanisława Leszczyńskiego. Jedną z ich dwóch córek (Maria) w 1725 r. wyszła za mąż za króla

Fot. z Jerzy Świągón

Doktor Włodzimierz Łęcki i jego biała muszka

Wieści z Koła PTTK

Francji Ludwika XV, zostając **królową Francji** (a Ludwik XV był przez pewien czas właścicielem Sierakowa).

Po zwiedzeniu zamku i kościoła poszliśmy jeszcze **nad Wartę** (promenada z 2014 r. i marina – jeden z elementów zagospodarowania trasy wodnej Wielkiej Pętli Wielkopolski), po czym autokar zawiózł nas do Międzychodu. Jest to miasto powiatowe, już poza parkiem krajobrazowym (ale też w pięknym otoczeniu). Poszliśmy na krótki spacer nad Jezioro Miejskie i przez charakterystyczną „gaskę” do rynku. Okazało się, że to **Międzychód** jest konkursowym miastem leżącym nieopodal **Zakładu Doświadczalnego Technologii Produkcji Pasz i Akwakultury w Muchocinie**. Pojechaliśmy więc do Muchocina, gdzie przyjął nas **dr hab. Jan Mazurkiewicz**, dyrektor Zakładu (jednocześnie prodziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UPP). Zakład powstał na początku lat 90. ubiegłego wieku i prowadzi badania z zakresu hodowli i żywienia ryb. Zwiedziliśmy obiekty zakładu, ładnie położonego nad strumieniem dostarczającym wodę do basenów z będącymi obiektem badań rybami.

Ostatni postój mieliśmy w **Gorzyniu**, gdzie znajdują się kolejne placówki uczelni, a mianowicie zakład doświadczalny i gospodarstwo doświadczalne. Nad brzegiem **Jeziora Gorzyńskiego** w tzw. Rybakówce czekał na nas duży stół, przy którym mogliśmy zjeść smaczny żurek i delektować się pysznymi rybami (a więc było obiecane w programie „coś z ryb”). Chętni mogli też skorzystać z propozycji krótkiej przejażdżki po jeziorze.

Po zaspokojeniu przez nas głodu odbyła się **część oficjalna** kończąca pierwsze pięćdziesięciolecie wycieczek w nieznane. **Profesor Jan Pikul, Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego**

w Poznaniu (od wielu lat uczestniczący w tych wycieczkach), przygotował piękny list gratulacyjny honorujący 50 lat zaangażowania dr. Włodzimierza Łęckiego w organizację wycieczek dla pracowników uczelni i ich rodzin. Potem było podziękowanie uczestników oraz kwiaty dla JM Rektora i organizatorów wycieczki. Ponieważ jeszcze w trakcie przygotowań organizacyjnych Rektor zaproponował „skojarzenie” jubileuszowej wycieczki ze stuleciem akademickich studiów rolniczo-leśnych w Poznaniu, wszyscy uczestnicy otrzymali upominki przygotowane przez uczelniany Dział Marketingu i Komunikacji. Organizatorzy przygotowali „dokument pamiątkowy” potwierdzający udział w wycieczce i spożycie posiłku w tym niezwykłym miejscu, „w doborowym gronie wraz z Profesorem Janem Pikulem Rektorem UPP”. Obecny na uroczystości przedstawiciel lokalnej władzy, czyli **sołtys Gorzyna Jarosław Grzelachowski**, przekazał uczestnikom okolicznościowe wydawnictwo przygotowane z okazji obchodzonego niedawno jubileuszu 600-lecia Gorzyna.

W Rybakówce nastąpiło również rozstrzygnięcie konkursu, a dość liczne grono laureatów otrzymało najnowsze (już dziewiąte) wydanie przewodnika po Pojezierzu Międzychodzko-Sierakowskim, autorstwa oczywiście Włodzimierza Łęckiego.

Z końcowej wypowiedzi dr. Włodzimierza Łęckiego wynikało, że za rok możemy spodziewać się kolejnej wycieczki w nieznane. **DZIĘKUJEMY!!!**

Dziękujemy również Panu Rektorowi za bardzo istotny i wymierny udział w przygotowaniu organizacyjnym tegorocznej, tak wyjątkowej wycieczki.

Jerzy Świgoń

Fragment ekspozycji muzealnej w zamku sierakowskim

Punkt widokowy w Łęczeczkach; z góry widać jeszcze lepiej!

Tam jest dolina Warty – objaśnia dr Łęcki na Górze Głazów

Nagrobek Jana i Zofii Opalińskich
(teściów króla Stanisława Leszczyńskiego)

Jeziro Miejskie w Międzychodzie

Na międzychodzkiej ulicy Rynkowej

Baseny doświadczalne w Muchocinie

